88 Visto

EPIGRAMMATA BENEDICTI VARCHIJ

Carmina non solum donamus non bona Præsul
Optime: uerum etiam citria mala tibi.

Pro malis citris tu BERNARDETTE, malisq
Carminibus tantum carmina redde bona.

BENEDICTVS Varesius

BERNARDETTO Miner=

betio, Aretinor Episcopo

S. P. D.

Difficile admodum est amplissime Presul, aut potius ex ijs, quæ nullo pacto fieri possunt; ut qui de se scribunt; in harum reprehensio=num alteram non incurrant. Vel enim ut parum pudentes stomachum; uel, ut nimium ambitiosi, ne dicam arrogantes, risum legen=tibus mouent. Quorum utrum homini poli=tico, uel certe historiam scribenti, magis fu=giendum sit, Alij iudicent. Ego uero, qui συνειδησιαι, ac bonæ conscientiæ multum fa=ueo; et perlibenter confido; neutrum extimuj;

uel potius utrumq; neglexi; cum ad amplitu=
dinem tuam, mea aliquot latine conscripta
epigrammata mittere constitui; in quibus ani=
mi causa, magis quam certandi experiri libu=
it in Sac mea, molesta potius, quàm graui
ualetudine' an, quod multi olim de P. Vergi=
lij Maronis tumulo in eius componendo epita=
phio fecerunt; illud ipsum ego unus hoc
tempore' de meo facerem; uidelicet ut eandem
sententiam non modo pluribus uerbis explica=
rem; sed pluribus etiam dicendi modis exor=
narem. Quod consecutus fuerim nec ne, non
pudoris mei, sed tui, ac tui similium, mei per=
amantium iudicium esto. Vale mi Presul opti=
me' illius, qualis, qualis sit, sententiæ memor.

QVI SEMEL FINES VERECVNDIÆ TRANSIERVNT;
EOS NAVITER INVERECVNDOS ESSE OPORTERE.

Ad Siluanum Ractium.

FESVLEi colles, et tu, quem plurima ubiq;
Regie mons dulci perluit unda sono;
Vosq; Serbæ, vosq; antra, et ameno frigore syluæ,
Vos quoq; Nympharum cognita prata choris:
Prata choris Nympharum, et Phoebi grata Camenis;
Quodq; mage est, lauro cara, et amicta meo;
O misi vobiscum liceat si degere vitam;
Et vitam in vestro ponere, et ossa solo:
Dummodo tu nostram RACTI carissime ad urnam
Insculpas quod non deleat ulla dies:
Hoc quem non uno, sed triplici amore beauit
Sancta Venus; tegitur VARCHIVS in tumulo.

Si mihi, quæ dederant, nevervnt stamina Parcæ:
Et Lachesis iam iam fila secare parat:
O mihi dent saltem cœlestia numina Diûum
Fesulei vt summa condar in arce iugi,
Qua patet immensus partcis prospectus ad omneis
Et Cœlum nullo videt in orbe magis.
Illic perpetuo devinctum tempora somno
His inscripta notis quælibet vrna tegat:
VARCHIVS ingenui triplicis sectator amoris,
Conditus hîc, totum, quod cupiebat, habet.

Iam suprema dies, atq; hora extrema propinquat
Iam rapit; at non me terret aduncа manus.
Nam furor est: certe furor est dulcissime RACTI
Vt semper viuas; nolle perire semel.
Hoc tamen in nostro, per te SILVANE, sepulchro
Inscultpum longo tempore carmen sic.
Qui terros suspirat adhuc sinceros amores
VARCHIVS: æternum sîc Hospes amicè iacet.

Jam grauis ipse mihi iam mustis obsitus annis
Vitra nec possum uiuere: nec cupio.
Sat uixi SILVANE diu: sat tempore longo
Pauperiem, ac uitæ cætera damna tuli.
Nunc Alijs tempus decedere: ne tamen omnis
Interean. Hoc adiás ossibus elogium.
VARCHIVS insignem, quem reddidit; atq; beatum
Sanctus amor triplex. Hac requiescit humo.

Non Orci tenebras, non nigrum expallesco Ditem;
Nec timeo infernas mox perituras aquas.
Cœlum oculis, cœlum collustro mente animóq;:
Caleare et uideor iam mihi utrumq; polum.
Fac tumulum RACTI: et tumulo superaddito bina Hac
Carmina: uel nomen ne mihi Mors rapiat:
Cum duplici flamma quem tertius ignis adussit
VARCHIVS. hoc Hospes contegit ossa solo.

Vstima iam tetricæ, nec me nolente, sorores
Tensa trahunt: ac mi rumpere fila parant.
Quid cessas nostro SILVANE insculpere saxo,
Sic saltem ut longa posteritate fruar?
Quem sincera Venus trinâ combussit amore?
VARCHIVS hoc tumulo conditus ardet adhuc.

Minatur Letum mihi Mors: mihi Parca minatur
Interitum: nec ego deprecor ipse necem.
Ne tamen omnino peream totusq; recedam:
Ad cippum hæc RACTI scribito verba meum.
Qui triplici ac sancto gaudebat vivus amore.
Hac sub mole latet VARCHIVS exanimis.

D eficiunt nostra multo iam tempore uires:
Et tota effecto corpore membra tremunt.
Cura igitur nostra SILVANE Legatur in urna.
Ipse etiam, ut uulgus, ne inteream penitus.
NARCHISVS Sic aeterna in tempora claudetur Hospes.
Quem quoq; nunc triplex castus adurit amor.

Abstulit e nostro iamdudum corpore uires:
Et me iam tremulum curua senecta facit.
Curito: et ad nostrum RACTI carissime saxum
Haec sculpas: tanquam non mea uersa, precer:
Quem primum caste triplices tessere calores:
NARCHISVS Sic uita fundtus habet cineres.

Jam dudum approperat triſtis mea fata ſenectus.
Jam uideor Coeli regna uidere mihi.
Fac tu igitur noſtræ SILVANE inſculpier urnæ:
Vixiſſe Sic quondam nos quoq; uti fateat:
Quem tribus incorrupta Venus fœdoribus arſit;
VARCHIVS Sic Hoſpes tempus in omne manet.

Jam mea non triſtis diſſoluunt ſtamina ſorores:
Jam tentat mihi Mors injicere atra manus.
Jnſculpe Hoc noſtro carmen SILVANE ſepulchro:
Quod quandoq; mihi Fœmina virq; legat.
Frigoræ quem triplici ſemper tripliciq; calore
Vſſit caſtus amor: VARCHIVS Sic habitat.

Si neassum mihi socia: ineassum fatis minaris:
Hinc alia ad Superos non datur ulla via.
Et tamen in terris, nec te nolente, manebo
Imprimet Sic cineri MARTIUS ipse meo.
VARCHIVS Sic, Hospes, sed non Sic VARCHIVS: ille
Coelum Sabitat, triplici par in amore Deis.

Si dulcis SILVANE tot, ac tam fulsera dedisti
Tunica mala mihi: carmina ut acciperes:
Ecce tibi, sed qua describas carmina mitto
Ai'ximbum exiguus quae cito pulvis ero.
Qui plusquam binas exarsit curiter ignes
VARCHIVS: in coelo est: perfruiturq; Deis.

In nostra, per te SILVANE, assurgat urna;
Cum me iam manes fecerit atra dies:
Qui ter castus amans vixit dum vixit: amator:
Hunc quoq; in hoc tumulo VARCHIVS ossa tegit.

Hi versus SILVANE notis maioribus exstent
Ad marmor: quo me clauserit hora nocens.
Ingenue qui tres semper, dum vixit, amavit;
VARCHIVS hic etiam tres tumulatus amat.

RAPTI cum fuero terris subreptus, et astris
Insitus: ad cinerem hoc parua tabella notet.
Hic cui terna fuis exussit flamma medullas.
Maturo extinctus funere VARCHIVS est

Cum fuero bene RACTI ex immortalibus unus:
Hæc de me scribas, ut tua verba, velim.
Quem tres uxebant castis ardoribus ignes;
NARCHSIVS Sic cassus lumine corpus habet.

Ne pereat nostrum nostro cum corpore nomen
Cum fuero; Sæc habeat carmina, nostra cinis:
Quem non unus amor, sed caste trinus adussit,
NARCHSIVS exiguo Soc conditur in tumulo.

Ad Coelum propero: propera quoso, optime RACTI:
Atq; Sas in nostro fuluere iure notas;
Qui castus triplici Venere flagrabat: Sumatus
NARCHSIVS Sic coeli candidus astra teneat.

RACTI ego sublatus curis mortalibus opto
Ad petram ut signes talia dicta meam:
Qui tribus ingenuis exarsit amoribus. Sic est
VARCHIVS extinctus morte superstes adest.

Exiguam ad petram, qua me celeberrime RACTI
Incluseris. Haec magnis sculpita dicta notis:
Cui terra intacta consumpsit flamma nec ullas;
VARCHIVS Sic terra quicquid habebat. habet.

Morte obita per te bone RACTI, qua tegar urna,
Haec de me semper littera dicat anus:
Hic quoq; te functum vita castissima VARCHI
Iuncxit optato vultrice cura sinu.

HOs Sabeat numeros Locus ille aptissime RACTI;
Quo nostrum iam iam putre cadauer erit.
Quem tria sinceri fixerunt spicula amoris
NARCHIVS Sic tristis puluis, et umbra iacet.

HAc RACTI dilecta manu mihi scribito amica;
Quo tellus nunc nunc funera nostra teget.
NARCHIVS hac terra tegitur Peregrine sepultus;
Innocuus quem rex vulnere fixit amor.

HOc epigramma meo monumento inscribito RACTI;
Ne quisquam extinctum me interijsse putet.
NARCHIVS intacto, triplicique beatus amore
Mortuus Sic, coelo reuixit apud superos.

Cius inextinctis tribus exardentia flammis
Innocue ternis confixit corda sagittis
Rectus amor; toto Sic requieuit VARCHIVS euo.

Non Sic. sed Cœlo est BENEDICTVS VARCHIVS: in quo
Trina Sæuit ternus regna pudicus amor.

Extinctus qui nunc Sac sub tellure recumbit
VARCHIVS: ingenue tres olim trinus amauit.

VARCHIVS ex Sexco consumptus amore: nec uno,
Sed tribus Sac est in capsula; cretq; diu.

Æterno Sic dormit deuinctus lumina somno
VARCHIVS absumptus triplici amore pio.

Omnia perpetuo sopitus membra sopore;
VARCHIVS Sic felix triplici amore cubat

VARCHIVS Sic triplicem, puramq; professus amorem;
Terq; ideo felix assa Viator Sabet.

Non semel, Sic, nec bis, sed ter sincerus amator
VARCHIVS aterna pace quietus erit.

Qui tria diuini gaudebat gaudia amoris
VARCHIVS; Sac tumba nunc quoq; amator inest.

Quem furor ætSeruus terno calefecerat igne
VARCHIVS; ætSeruas incolit ille plagas.

Quem celestis amor triplici coelo extulit igne
Non hic; sed summi regnat in arce poli.

Ad bustum subscribe meum mi candide RAEVS:
VARCHIVS Sic situs est exiro in amore suus.

VARCHIVS HIC TERNO FOELIX ARDORE QVIESCIT.

VARCHIVS HIC TERNO FACTVS AMORE DIVS.

TRINO IN AMORE DIVS VARCHIVS HIC TEGITVR.

Non mihi Stix ægro morienti haud nigra vident
Tartara: sed Coeli ianua aperta patet.

O huiam erat SYLVANE mihi MARTELLVS. & ipse
GONDIVS, eterno mecum in amore fores.

Quin etiam MOISAM videor, magnumq; videre
BEMBVM è Parnasi occurrere verticibus.

Hosce' meo Lapidi fac sculpas ô Bone versus
Quos Multi in longa posterritate legant.

Vivet in extentum BENEDICTVS VARCHIVS ævum
Hoc illi casto terna Cythera dedit.

8=

Cae. Lat. altima

Ad Antonium Bonam.

Repente inteream, malog; fato
Antoni nisi te paterno amore
Complector, neq; liberalitate
Motus id facio, tuaq; dulci
Natura, eximia huc comitate;
Nec quod me, velut alterum parentem
Observans colis, omnibusq; solum
Præponis, quasi non pusillus, atq;
Vnus è populo, infimaq; plebe
Landii in tenebris iacens, et annis
Ipse nix mihi ignotus latêrem:
Sed quod moribus integer, bonisq;
Addictus studijs tuoq; semper,
Cui Bononia nomen ipsa fecit,
ALBERTO, ac comiti meo HERCVLANO
Omnium decori elegantiarum,
Quem pluris propria tibi salute
Exque consilium malim tibiq;

Pessimum, ut reor, absulit venustum
CARINVM mihi Corde caniorem.
Sed ad rem ut redeam, tuo ipse semper
ALBERTO, ac Comiti meo Herculano
Comes ingenuas profitetur artes.
Sacros Pieridum colis recessus;
Ac iungens Latio Atticum Lepore
Et grato sale condiens Hetruscos,
Æternos sibi comparas honores;
Iam gratum mihi; nec ut hercle possim
Pro dulcedine lacrimas fouere.
Hæc sunt, quæ modo scire te volebam
Lepidissime Amice, dum remotus
Iam longe a Patria, vacans Camœnis
Ad Rheni exiguas moraris undas,
Undas præside lenis beatas:
Quæ tu pro solita benignitate
In partem accipias bonam rogamus

Ludibus licet exerta uerbis.
Vale mi BONA, TOPPIVMQ. et omneis
Fratres herculeos, patremq. et ipsum
In primis mihi CAESAREM salutes!

Ad Hieronymum Toppium.

TOPPI filiolo tuo, parentis
Cui suos oculis, et ore toto
Iam refert, nisi falsa nuncupantur,
Et mox ingeniumq. literasq.
Et dulces referet, probosq. mores;
Dum molli teneram sinu foueris,
Dicens blandula uerba, fasciisq.
Insertans digitum frequens monebis
Arridens crepitantibus labellis
Ire me basiolum dabis, quod istuc
Vsq. ad nos iteret iocosa imago
Tot peruiuia montium. Quid ultra!
Quid putas, nisi mollies, et ultra
Saluere ut iubeas meos uocellos!

Non nosti ingnis, ego tuos ocellos:
Non nosti improbe Tu meos ocellos!
BONAM scilicet, atq; BOLOGNESIVM?
Mirans, rideo, rogasq; ubi ipsum
Ingrato pectore ligurem HERCVLANVM.
Cor ille est mihi, mensq; non ocellus,
Quod pulcher fuerat CARINVS olim.

Ad Dominum Lipsium.

LIPSI non modo magnus æmulator,
Sed fœlix Ciceronis assecutor
Verbo uti hoc liceat nouo Poetæ,
Quo nil doctius, eloquentiusq;
Tulit præterita, aut feret futura
Ætas, Quid mihi de tuo, meoq;
Iam BOSCA videatur? est profecto, est
Hybleo quoquod dulcior ligustro,
Casta et virgine purior, sed Idem
Est doctus, catus elegans, facetus,
Et quod rarius, hercle liberalis

Ego Hunc præfero cæteris, Duobus
Exceptis ue Tribus, sed Ille cunctis
Me præfert nisi LIPSIO, cui ipse
Nihil non tribuo, ac uolens, libensq;
Primas defero, deferamq; semper.
Mi LIPSI uale, et tuo ALAMANNO,
VIVALDISQ; meis, VALERIISQ;
Nostris, et Religuis bonis Amicis
Magnam nomine die meo salutem.

Ad Cæsarem Herculanum.

Dulce, ac Venus CÆSAR HERCVLANE,
Qui prænomine tanto, itemq; tanto
Dignus nomine, Palladi, atq; Marti
Carus Pelinæus Lares, et ipsum
Nequaquam exiguum, sed Arno, et ipsi
Lybri, præside Lentio, inuidendum
Rhenum duplice gloria cumulas.
Ne tu, ne Ingo tam tener, meis

Amabo nimius querare, si non
Crebras, ut soleo, satisq longas
Sic ó sic(?) utinam satis disertas,
Ad Te mittiv literas, eoq
Me tui immemorem putes, mihi qui
Hæres intimioribus medullis,
ex quo non odium quidem, aut inimi
Ira, sed ratio, pijq cordis
Indignatio iusta peruenustum ex
Finis cassibus expulit CARINVM,
corde
Carinum mihi ~~fuit~~ carissimum.
Nam quamuis habeam satis, superq
Quod sentiam, neq sæpe nec quidq
Ad Te dulcius est, mihiq maius,
Cuidem non habeo tamen, infunda hac
Valle dum moror a! tribus propinqua,
Sed longe alpibus omnibus per orbem
Quæ sunt, quotq fuere, diuion;

Hec quatit mage uarta tohitudo.
His Ieiguis ego, nec ualens, nec eger
. Heuter-inter utrumq somniosa
Totus Langueo. torpidus ueterno,
Inter frigora saeua, flaminumq
Ventorum horrisonos latens boatus.
Vnr sed tamen interim, simulq
Algeo, uelut Aetna, Caucasusq,
Feruenti tripicis ingore flamma
Sed tam dulciter, ne minet perire
Hor est ambrosia frui Deorum, et
Tot inter scopulos, senosq uepres
Dulci nectare Celitum potiri.
At Tu non modo Amice, sed Patrone
Mi CAESAR mihi, mutuoq amore
Unum dilecte VARCHIVM, quod hendie
Pretclare facis hactenus, bonoq
Bonae tam lepido, atq BOLOGHETTO

Ambobus mihi carum vocellis
Nota de melisse, ΔΟΡΠΤΟΣ,
Quo nil dulcius est, benignius nec
Commendes, utrum nale; at q salue.

Ad Benedictum Varchium.

Cur me! cur, rogo, tam dui miscellum
Disertissime, nec superbe VARCHI
Tarda sollicitum mora terebas,
Tuas dum cupio in dies videre
Plenas literulas Tuetarum.
Ineuse, ac tepidum meum ipse amorem!
Cur te non grauiter furisse morbo
Detentum, male membra quo se haberent,
Audiui ut modo de meis Amicis,
Curasti admonitum tuum eo dalem!
Vt tuos ego tunc miser dolores
Dolere, et cruciare me vtq; possem
Tamentes lachrymis rigando vultus!

Sed Tu talia forte quod timebas,
Nuncium hoc dare triste noluisti;
Ne mox cum gemitu forem peremus,
Et multo magis ipse Tu doleres,
Morbumq. efficeres atrociorem:
Verum, utcunq. siet, nihil laboro
Unum est quod rogo Te benigne VARCHI,
Si demum integer, ut mihi relatum est,
Vires nunc retines bonas priores
Mittas quid mihi tute literarum
Inteq. inquam, manibus tuisq. scriptum,
Quod sit inditium tuę salutis,
Mi mentem, ac repleat suavitate

Ad Albertu Bolognettu R.m — Albertus Bol.

Alberte eximio nitore vultus
Sed multo magis, lepidus, amate
A nobis animi decore, et illa
Praecoci sapientia senili

Annis uix bene quindecim nemetis.
Nam quis tam sine mente, tamue cordis
Expers, atq; adeo Bonos abhorrens!
Quis tam denig; ferreus, sibiq;
Infensus, neq; Dijs Amicus, ut se
Non uel maximo Amore prosequatur!
Et si me quasi negligentiorem,
Ac parum memorem tui, meiq;
Obtectum officij verendis, atq;
Amice dissimulas, dum quod ad te
Hostras mittere literas, tuisq;
Responsum dare distuli rogatus,
Nihil gratius attamen, magisq;
Iocundum poterat mihi uel ecquo
Venustis ~~du~~, lepidisq;, dulcibusq;
Ini's hendecasillabis uenire.
Hi me mire molesto, et infesto,
Illo feruenteri meo, grauiq;
Morbo languidulum ac pene iacentem

Totum candide Amice recreauit,
Vt iam scribere literas, meaq;
Respondere manu queam, uelitq;
Id, quod non poteram ante, nec uolebam,
Animi' propter dei doloris,
Qui' me continuo male profecto,
Immo pessime habebat, omnibusq;
Cruciatibus uiq macerabat,
Ex quo Celi'neor agror, et ipsum
Non dextro pede LENTVLVM reliqui,
Qui' mi' numinis est, fuitq, eritq
Instar. dux pater, fruorq uita.
Sed iam Pieridum decus sororum,
Phoebi' et delitiæ, Deusq; clare
BOLOGNETTE ualebis, optimoq;
Parenti' tuo, et optima parenti'
Nostro nomine plurima salutem
Dices, et lepido, bonoq; BONÆ.
Ac primum Comiti' meo HERCVLANO.
Quem si uiua, atq; oculis uero, meumq;
Dum me Mors soluat tenebrosa.

Ad Franciscum Robertellum.

Quòd tam sæpe, adeoq; ingrua, et audax
Robertelle Tibi; tuoq; honori
Suis cum paribus per angiportus
Vt queat tenebras, limetq; lucem,
Nunquam discrimibus sui, maligna
Turba detrahat impenitorum,
Non assis flauas, et intactos,
Turpem qui Venerem sequuntur, ullum
usquam.
Hec unquam ingenuum putaret Amorem,
Vt Illos decet, atq; Te, facetis
Deludas salibus, ioculariq; sermo
Fre à Te iubeas malas in' oras,
et castum Lygeim pudicè amare
Perge (si sapis, optimūq; nobis
Bonis moribus, urbiq; redde.

Ad Cæsarem Herculanum.

Domus inclyte CAESAR Herculane
Dulce præsidium, decusq; magnum,
Quem non tam facies venusta, et oris
Maiestas, oculiq; cælo, et ipsis
Longe sideribus nitentiores;
Quam quidam ingenuus pudor bonusq;
Mores, et studium tenax honesti, et
Cordis simplicitas, amorq; honorq;
Queis me prosequeris velut parentem,
Fecerunt mihi luce cariorem,
Isti dum mihi SEXTIUS, Deiq;
Parem Coelitibus dedere vitam:
Quid Tu! quid pater optimus! quid ipse
Frater tam similis Tibi; suoq;
Magno nomine dignus, atq; Avorum
Rerum nunc geniis! sibi videris
Cum familia, et omnibus Propinquis!

Ipse nam Latijs vacas Camoenis?
An vero Argolicam premis Minervam?
An modos celebras, salesq. Thuscos?
Coelorum an numerum, ambitusq discis?
Naturae an potius studes, dieq ac
Nocte Aristotelis teris libellos,
Queis nil doctius, elegantiusq?
Nam te non licet esse feriatum,
Seu forte studio calens equorum, et
Exercens patrias ferox palestras,
Gaudes innocuas tremendus hastas
Vibrare, et dubias ciere pugnas,
Ludis non bene quatuor peractis.
Verum, quid quid agas, velim benigne
Naues hanc operam mihi; Parentem
Primum à me iubeas valere, deinde
multam fratribus omnibus salutem,
et tuo pariter, meoq BONAE
Dicas, quem Charites, fouentq Musae

Dic item Lepido meo, tuoq;
Alberto, patre non fere [redacted] minori,
Hec non Pompilio eruditionis,
Eloquentiq et Emulo paterne:
Sed num Regule Te bone, ac diserte!
Num Te doctor, et artium magister
Aldobrande tacebo! Compaterq;
Fabriti decus inclitum Medentum!
At certe neq; te beate Bocchi
Hec Te Berne Tullio propinquum,
Nec Te mi Realine pretenbo,
Qui legis colis, ecolis Camenas.
An vero hic veterem Alcium sodalem
Musaq, et medicaminum Patronum!
Hic'ne Jenyns, Doctum relinquam,
Qui Phebe canit, et canit Latine!
An hic Gaurinumq, Gaginumq
Inditos, Velium, Minamq Corum,

Adoremq, et relegnos bonos sodales
Doctos heroule, et optimos poetas!
Tubicos ego, Maximus, Vitellos
Tot uirtutibus inclytos silebo!
Quos tecum simul intimis reposcos
Cero, et perpetuam seram medullis.

Ad Benedictu Varchium.

Quod placuit tibi dochis me immiscere camoenis,
Ante omnes quae gloria clara uiget.
Basia quot fecundet Amans optare Catullus,
Tot tibi ago grates, tot tibi semper agam.
Et dum Fata mihi permittent ducere uitam
Debebo o Flore, floreq, decusq tibi.

R Alexander Pucci

R

Quo mihi tam gratus solueti carmine grates,
Illo nil poterat gratius esse mihi.
Non quod Iu quicquam deberes, aut ego seruì
Ad Caelum falsis laudibus excupeam;
Sed quia Te patris, ac patrae columenq, decusq
Vix puerum teneris conspicor ire pares.

Ad Benedictum Varchium.

Alphium si pure possem superare loquendo,
Essem vel magnus si gravitate Maro
Carminibus promptis, si Naso secundus haberer
Dicerer aut alter Tullius eloquio.
Vix etiam tibi me tunc respondere putarem
Posse satis, ne dum tam iuvenem, atque rudem.

Alexander Puccius

R.

Accepi quae tu misisti mihi carmina ab omni
Ingenij multis illita luminibus,
Legi ego ALEXANDER pulcherrima, et optima teque his
Te valde toto pectore amavi; et amo:
Impubem cum te Phoebo, carumque Minervae
Iam videam claros vel superare senes.

Ad Caesarem Herculanum.

Formosissime, et optime HERCVLANE
Cui Mavors favet, et favet Minerva:
Verum uter magis Sic'ne, an illa, sane
Non est dicere, nec licet videre
Utrum sis melior'ne, pulchrior'ne,
Quod me litterulis tuis venustis
Venustum ut decet, et pereruditis.
Creber Felsineos vocas ad agros
Et Canonica ad arva, ubi paterni
Ruris est tibi regius recessus
Ore quem patrio vocant Molinum,
Beati prope rura casalecchi;
Rura Thessalicis priora Tempe,
Et quam Massica, gratiora Baccho.
Ubi iam redit annus, alit, et assi;
Gratias ago maximas, agamq;
Dum vivam, tibi semper, atq; habebo,

Nam referre potis quis esset unquam!
Currentem tamen incitas, ut aiunt,
Cum te plus cupiam videre vita,
Et tecum simul, optimiq BONA
Quo nil gratius est, venustiusq,
Nil iocundius, elegantiusq.
Vix semotus ab Urbe rusticari,
Sed hac conditione amicè magne,
Immo maxime mi Patrone ut à me
Nunq vel minimum recedat Ipse
BONA, nec liceat Tibi sine Illo
Esse usq, aut tibi forte si videtur
Dura haec lex nimium, altera haec feratur,
A Te ne liceat, mihi, nec Ipsi
BONAE longius unque commorari;
Quod si non placet hec quoq. esto, fiat
Pactum ac lex alia, ut tibi nec à me, aut
A BONA liceat procul vagari.

Hoc est diuinis inquies, quid ad me,
Mihi qui satago, ac bono sodali!
In summa uolo nunquam abesse possis
Nec a me, nec ab illo; uterque nostrum
Plus, quam uiuere, te uidere gliscit.

Antonio Bonae

Aut sodes, mihi redde meum dulcissime BONA;
Aut tandem, ut uiuam, cor mihi dede tuum
Quod si forte cupis me BONA perire, perire
Qui perijt nulla iam ratione potest.
Non ergo mi BONA perito, sed neque uiuam
Cum sine corde unquam uiuere nemo queat
Aut igitur mihi redde meum dulcissime BONA;
Aut tandem ut uiuam, cor mihi dede tuum.

Ad Caesarem Herculanum.

Exoriens cur sol, et se cum condit in undas,
Purpureo candens ora rubore notet?
Quod tua credo equidem, mirantem lumina CAESAR
Dispudeat, radijs fulgidiora suis.

Ad Coesarem Herculanu', et Antonium Bonam.

Coesar et Antoni unanimes, uereq; sodales
Cum raro ingenio, tum bonitate pares,
Quandoquidem pro uestro erga me maximo amore
Assidue quid agam quæritis, accipite
Sum uiuus, nec uiuo tamen absente duobus
Vobis, quos cara diligo luce magis

Ad eosdem.

Coesar, et Antoni, longe quos ceteris plurimi,
Quàm uitam, uita carus utroq; mea
Quàm nos infesto dissungit sydere coelum,
Tantum fortis foedere iungit Amor
Ipse quidem certe sub rupibus Apenini
Valle cana, qua nil tristius esse potest
Iam fruidem à Vobis ambobus corpore longe,
Verum animo semper sum, fruiensq; prope.

Ad Antonii Bonam.

Ah Bona quam pulchre nomen tibi conuenit istud.
Nonnuam si alio nomine dignus eram
Tum quia precipue bonus es, cultorq; Bonorum,
Tum quia abunde uni sunt tibi cuncta bona.

De interitu Sicinij Peppuli.

SICINIS ut primum prosperato funere Loetum
Audijt exiguus moesta pectore Rhenus
Inuidet, damnoq; meo sevissime Sydri
Non pudet ah, saltem ne piget, miseretq; perempti
Lumine tam clari, Martis simulatq; Minerue
Extinxisse decus! prohq; facta immitia que Vos
Inuidia! aut tandem quis nam furor egit ut aui
Presentis columen, prisecq; etatis honore
Demessum celeri primo sub flore rapina
Auferre iuuet! nisi quod pulcerrima quaq;,
Dignaq; Dijs, propere immortalia numina terris
Eripiunt, celoq; locant, augentq; beatum
Diuoq; numerum, quos inter Peppulus heros
Nunc micat, etherea q; plagas ac lumine mas
Irradiat duplici late fulgore coruscans

Quare ne miseri lacrimas effundite cives
Felsinei, ne ve ulterius suspiria ab imo
Ducite corde pij nequicquam ac falsa querentes,
Cum nos occiderit, sed vere ad gaudia vitae
Infoelix saeclum et tam tristia bella perosus
Reppulsus abrupto migrarit carcere laetus
Verum alacres, festoque intactae frondis honore
Velati, laetumque animis Peana canentes
Caelicolis dignas mecum persolvite grates.
At Tu, qui superas arces, qui summi Tonantis
Templa colis, quem sancta cohors, quem turba Piorum
Circumstant, geminaque ornatum tempora lauro
Mirantes celebrant, et consectantur euntem,
Aspice nos, civesque tuos miseratus ab alta
Sede poli patriam non numquam invisere terram
Digneris, positosque tibi mirare Triumphos;
Et meriti foelix titulos cognosce sepulchri:
In tumulos quaecunque solent, sed falsa referri
Plerumque, hic vere, qui transis hospes habebas.

Ad Varchiū Ode.

Quanam Musa dabis tuo
  Contexta è numeris carmina Varchio!
Fontes ille bibit sacros
  Parnasiq colit uir sapiens iuga;
Nos doctos colimus Viros
  Quorū frons renitet lumine Palladis.
Pectus fulget eburneum,
  Ac latis humeris eminet inclytū
Virtute ingenua caput
  Et me Phoebus amat Lauriger, et modis
Mulcet municonum canens
  Aures, nosq docet docta Polymnia
Aptantes fidibus modos
  Lætis serta uiris nectere floribus,
Diuersas agimur, neq
  Iisdem omnes studijs carpimur, Hic mare
Spumosum trabe dissecat,
  Feruentes alius conterit arēas,
Hunc mollem fouet otium.
  At nos dulcis habet Pieridum Chorus:
Sanctę Pierides Deę
  Non cura una homines sollicitat grauis.
Quin natura parens uice
  Rerum dissimili gaudet, et arbori

Pulchras restituit comas
Ver spirans Zephyro, quas mala uelserat
Infestis Boreis hiems
Et uites grauidas inuerecundior
Autumnus pede comprimit
Quas mollit sitiens aestus amicior,
Sic rebus faciem parens
Rerum Diua potens dissimilem dedit.
Non saeui latent latus
Fidens cerua leonis timida admonet
Nec fidos lepus uspiam
Credit prona canes, totaq perfidos
Visos agna timet lupos,
Et mores hominu dissimiles sibi;
Nec ceruas animos pares
Cogressu Veneris docta fugit Dea.
Thersitem grauiter ferit
Prudens Dux Ithacę no' Zenis Hectori
Haeret fractus amoribus.
Diuersis studijs mens uaga uoluitur
Felices magis, et magis
Quos sanctę fidei uincula uinciunt,
Non soluenda periculis
Fregit Pirythoi, fidaq Charitas

Aegide Banthin' fores
  Infernas abeÿ; quam bona laudibus
Semper portentas fenet.
  Et virtus Patrochi commouet intima
Nati pectora peleo
  Virtutesq; tuę, quas satis unica
Exornat sapientia.
  Quę cunctis remicat comnia gentibus,
Ad se mea pectora
  Ardenter rapuit Parchie, Parchÿ
O montis decus inclytum,
  Et frons, et caput, et fulgida lumina,
Mes te, nos colimus Patrem
  Doctrinę radios mitto, et aureos
Donec signifer domos
  Sustrabit Phaeton lampade torrida
Fabidos in intimis
  Nobis pectoribus candide Parchie.

Joannes Antonius Viperanus

Gran carte blanche

A

(9)

3 | r [illegible] 15. 5

[illegible]

Epitaffij, e uersi latinj

Al Molto Mag^co

Al Molto Mag^co

Al Molto mag^co

Al Molto Mag^co

Molto

Ad Sextilium Varerium
Maium Bazantium

Si ROMENA tuus, si MAIVS te optime VARCHI
Et colit, et visit limen uterq; tuum.
Quid mirum! oblectas nimium doctissime uterumq;,
Aurea nam cunctos Sæc tua uerba beant.
Cumq; tuis placidis fas nos accumbere mensis,
Fœlices certè trq; quaterq; sumus.
Si non regali instructas conuiuia luxu,
Sed quæ Socratico tempore nec fuerint,
Inter cratéras prebes tu fabula Bacchi,
Plenius atq; animum, corpore semper alis.
Non igitur præsit Baccus, sed sancta Minerua,
Et Phœbus labijs, Mercuriusq; tuis.

Ad Maium Bazantium.

Quas mihi das MAI, tanquam tua munera, laudes
Accipio: sua nam spargere quisq; potest.
Digno autem, indigneue locaueris; ipse uideto;
Mi sat erit grate quod labijs; accipere.
At mea quòd non fastidijs lumina tuq;,
Atq; meus quondam, nuncq; ROMENA tuus;
Hoc certe gratum est, sed longe hoc gratius ipso
Ambobus quòd non sit mea mensa leuis:
Et doleo quòd non grates persoluere dignas
Pro mihi tam caro munere utriq; queo.
Vnite fœlices MAI, fœlesq; ROMENA;
Et sospes ad tenuis, quæso, uenite Lares.

Ad Baccium Valovium Iureconsultum.

Baccj quòd dono misti mihi punica mala;
Nil mihi, nil poteras gratius efficere.
Hæc adeò mihi poma placent, adeoq; prosunt
Solis ut Poenis proptter ea vnuidcam.
Debebam tibi multa prius; nunc omnia debeo
Et si quid maius omnibus esse potest.

Ad Bernardinũ Benedi. Romeram

Non condico tibi mi Bernardine: sed à te
scire aueo an cocras desieris facere.

eiusdem.

De Maio medico. Ad eundem

Hoc MAIO maius nil est ROMENA: nec usquam
Floriferum esse potest; fructiferumue magis.

Ad eundem

Àme si quis auet uel summá gratiam inire
Poma det is; tellus, quæ dedit astra, mihi.
Illorum suctu mi BERNARDINE ROMENA
Hon est; nec quicquam suauius esse potest.

Ad Benedictum Albizum.

Si mihi quod faciam plurimis uel mille talentis;
Vittere uis, mittas punica mala mihi.
Dulcia sint, aut acria sint, medijue saporis;
Hil refert: modo sint asperica mala; sat est.
Mandantur poma hæc Alijs; mihi dulcius ore
Suguntur quouis nectare, et ambrosia.
Hoc ego si puer, ut scis, si dentatus agebam;
Hunc quid agam planè edentulus, atq; senex?
Sic pueros olim Stiges suxisse feruntur.
Dices: at nobis longe alia est ratio.
Sic etiam nostros exuget hirudo cruores.
Dices: at nobis longe alia est ratio.
Denique ne quæras quid sit mihi, quidue Futuri
Illis: sed tantum dapsilis aspra dato.

S. V.

BACCI Principis optimi, optimeq;
Amor Principis, ac decus Medentum.
Et si iam valeo: satisq; belle
Edo: dormio: concoquo: ambuloq;
Vesas me tamen opto, non ut aegrum
sed. ut non bene, nec satis valentem;
Cum te non video; tuaq; dulci, et
Docta non fruor allocutione.
Nec sanum ergo, nec aegrum Amice Amicum
Quod admittitis ipsi; et Ambulantes
Negant, vise, precor. tuaq; dulci, et
Docta da fruar allocutione.

A. 5

Ad Petrum Stufam

Non mecum, sed apud me cœnabis bene; cor
Si tecum magnam, pertuleris q bonam. riam
Scis mihi quàm valde placeant quæ tubera
Umbriâ nursinis mittit ab usq iugis. nobis
Scortum ego nil soleo. nec tu mi STVFA
Sat, qui vina puer sœpe ministret, moravi.
Mista utriq placent; tu cuntim glutis; at ipse erit.
Sorbillo, non est vina morare valup.
Ergo veni; tecumq simul magnamq bonamq
Cœnam affer: caupo ipse optima vina dabit.
Quòd si vnà aduenies noster ROMEYA
Te dicam, qui ma PETRE beare potes. beatú

Ad Amicum meum

Dp( ) nuitabo quidem ad cœnam maneas q voga
Sed non discindam gallum amice tibi. bo:

Ad Bernardinum Romeam

Fac quaeso, ut possim te BERNARDINE videre,
Atq; loqui; nisi vis dissoluatur amor.
Fructus amicitiæ, si nescis, ô Bone constat
Ambo ut conviuant; permaneantq; simul.
Hinc etiam dicta esse olim convivia nostri
A nostris, longe, quàm Argolici, melius.
Ad coenas sic te conor revocare; sed ipse
Ut video, aut surdis auribus, aut vafer es.
Quamobrem nec ego, qui te priùs æstimo tanti,
Sæpe vocor; nec tu sæpe vocatus ades.

Ad eundem

Non tibi do coenas: coenas ut den; sed ut absis te
Sæpe magis si non unctius accipiar.
Parca quidem, ac plebeia satis mihi fercula verum
Lauta; nec ab hesterno non repetita die.
Unum illud semper moneo, semperq; monebo.
A nobis ut sint sordida vina procul.

Ad Joannem Baptistam Santinium

Si te tibi viluimus: tam parvipendimur abs te
Vir bone, qui tanti me facere es solitus;
Tam diu ut ægrotum non visas? Ve tibi, quem iá.
Vlciscar. Dicis: quomodo? non scio ego hoc?
Hoc, scio ego quòd tu, quas nolim, Vir bone pœnas
Ægrotum cum me sensoris esse; dabis.

Ad Siluanu' Baltum

Exigua ad Petram, qua me celeberrime RACTI
Ineluseris hæc magnis sculpito dicta notis.
Cui terra intactas consumpsit flamma medullas
VARCHIVS Sic terra, quod Sabebat, Sabet.

Ad.

Cuius inextinctis tribus exardentia flammis
Innocuæ terris transfixit corda sagittis.
Rectus amor toto Sic requiescet VARCHIVS
Ad. æuo.
Extinctus, qui nunc hac sub tellure recumbit
VARCHIVS ingenuæ tres olim suaues amauit.

Ad.

Ad bustum subscribe meum mi candide RACTI
VARCHIVS hic situs est trino in amore pius.

Petrus Corsus Vicarius
Ad Benedictum Varesium

Albizo à suaui Benedicto uersibus ipse
Bis septem uidi, quæ Benedicte petas.
Atq; stilo tibi quid respondeat ille soluto
Vidi, nam quod uis se dare posse negat.
Hæc tu igitur, iubet Albizus quod noster amicus
Arturi expectes tempora tarda nimis;
Mittito tibi quæ pauca mihi sunt pernica mala;
Quæ ueteri exugas more: modóq; tuo.
Non uelati pueros striges; uel Siculo crucorem
Nam tibi, quod dicis, longe alia est ratio.
Sed quid te Varesi delectat sugere tantum?
Quin large, seruas quæ optima uina; bibe.
Si mihi uina forent, quæ sunt tibi Lesbia;
Omnis sorderet; cunctaq; poma mihi succus
Me potare iuuat; te sugere, quippe uoluptas
Hinc tritum est illud, quod sua quemq; trahit.

Petro Corsio Vicario

Qua misi misisti pulcerrima punica mala
Accepi; sanè munera grata libens.
At tu ea paulatim sorbente edentulus ore
exugam uetevi more modóq meo.
At tibi, more tuo, qui me bene DEIRE beasti:
Non opis est grates persoluisse mee.
An nescis quod scis? ducit sua quemq voluptas;
Immo ut testatur maximus ille, trahit.
Vina tibi potare uolup: misi sugere mala;
Mala, quibus melius, nilúe magis sapiõ est
Horum ego nil dubito cuiuis preferre sapori.
Mala hec, Hesperidum mala fuisse puto.
Experiare licet; tunc solum me sapere unũ
clamabis; Reliquos esse nihil peritus.
Me quamquam, uerum ne fraudem, atq opta
Potare atq etiam sugere mala ma uma iuuat.

Benedicti
Vaxeſij

Ad Bernardinum Romeram.

Si nõn ũlciscõr te Bẽnardinẽ quõd ãdnõs
Hõn ãdeãs; dic mẽ uel mĩnĩmo esse mĩnus.
H oñ ne pudet dictis non stare? et nolle moueri
Promissis? fictis? & uiolare fidem?
Quid vides! me tam ueterem, carumq; sodalem
Vt uisas passus quatuor ire pget!
Quid si ego agam uiri, uel tu non Vrbe moueris?
Quid faceres, nisi tu sanus, et ager ego?
Si quicquam ergo sapis; nec uis fiurus haberi;
Ad nos quam primum, mox abituus adi.
Adte quòd eidem scribam dulcis Romeña latine!
Qui solẽ Hetruscum carmen amare ma
Hil mirum, si miraris; nã miror, et ipse;
Sed quid agam! interdum desipere est sapere.

Ad Siluanum Raptum

Iam suprema dies, atq; hora extrema propinquat;
Iam rapit; at non me terret adunca manus.
Vain furor est; certe furor est dulcissime RACTI;
Vt semper uiuas: nolle perire semel.
Hoc tamen in nostro, per te SILVANE, sepulcro
Insultum; longo tempore carmen hiet.
Qui ternos suspirat adhuc sinceros amores;
VARCHIVS æternum hic Hospes amice iacet.

Ad eundem

VLtima iam tetricæ, nec me nolente, sorores
Pensa trahunt, ~~ad~~ ~~[illegible]~~ fila ~~[illegible]~~.
Quid cessas nostro SILVANE insculpere saxo?
Sic saltem at longa posteritate' fruar?
Quem sincera Venus trino combussit amore;
VARCHIVS hoc tumulo conditus aulet adhuc.

Ad eundem.

In nostra, per te SILVANE, aspiceat urna;
Cum me iam manes fecerit atra dies.
Qui tot castus amans uixit, dum uixit: amator
Hunc quoq; in hoc tumulo VARCHIVS ossa tegit.

Ad eundem

Hi uersus SILVAE notis maioribus extent
Ad marmor: quo me clauserit hora nocens.
Ingenue, qui tres semper, dum uixit, amauit,
VARCHIVS hîc etiam tres tumulatus amat.

Ad eundem. notens

Intentat Lectum mihi Mors; mihi Parca minatur
Interitum: nec ego deprecor ipse Necem.
Ne tamen omnino peream; totusq recedam,
Adiicipeum hec RACTI scribito uerba meum.
Cui triplici, ac sancto gaudebat uinculo amore;
Hac sub mole latet VARCHIVS exanimis.

Ad eundem

RACTI cum fuero terris subrectus, et astris
Insitus adcinerem Sec parua tabella notet.
Hic, cui terna pias exussit flamma medullas
Maturo extinctus funere VARCHIVS est.

Ad eundem

Cum fuero bone RACTI; ex immortalibus unus
scribas Hæc de me ~~fuero~~, ut tua uerba uelim.
Quem tres urebant castis ardoribus ignes
VARCHIVS hîc cassus lumine corpus habet.

Ad eundem

Abstulit e nostro iam dudum corpore uires;
Et me iam tremulum cana senecta facit.
Surrito; et ad nostrum, FACTI cautissime, sapum
Hæc seu pas, tanquam non mea uerba, precor.
Quem primum casto triplices dixere calores:
VARCHIVS hîc uita functus habet cineres.

Ad eundem

Ne pereat nostram nostro cum corpore nomen:
Cum fuero: hæc habeat carmina, nostra cinis.
Quem non uincit amor, sed caste tumulus abscondit
VARCHIVS exiguo hoc, ~~condítur in tumulo~~ ~~conditus est tumulo~~.

Ad eundem

Iam grauis ipse mihi, iam multis obsitus annis
Vltra nec possum uiuere, nec cupio.
Sat uixi SILVANE diu: sat tempore longo
Pauperiem, ac uitæ, cætera damna tuli.
Hunc Alijs tempus decedere: ne tamen omnis
Interiem; hoc addas ossibus elogium.
VARCHIVS insignem, quem reddidit; atq; beatum
Sanctus amor triplex hac requiescit humo.

Ad Siluanum Raltium

Deficiunt nostræ multo iam tempore uires;
Et tota effeto corpore membra tremunt.
Cara igitur nostra SILVANE legatur in urna
Ipse etiam, ut uulgus, ne inteream penitus.
VARCHIVS hîc æterna in tempora claudit hospes:
Quem quoq; nunc triplex castus adurit amor.

Ad eundem

Iam mea non tristis dissoluunt stamina Parcæ:
Iam tentat misi Mors injicere atra manus.
Insculpe hoc nostro (carmen) SILVANE sepulcro
Quod, quandoq; mihi Femina, Virq; legat:
Frigore, quem triplici semper, tripliciq; calore
Vrsit castus amor VARCHIVS hîc habitat.

Ad eundem

Iamdudum approperat tristis mea fata senectus:
Iam uideor Cœli regna uidere mihi.
Fac tu igitur nostræ SILVANE inscalpior urnæ;
Vixisse hîc quondam nos quoq; uti pateat.
Quem tribus incorrupta Venus feruoribus ursit;
VARCHIVS hîc Hospes tempus in omne manet.

Ad eundem

Non orci tenebras, non nigrum expalleo Diem,
Nec timeo infernas mox perituras aquas.
Coelum oculis, coelum coelestem mente, animoq;
Calcare; et videor iam mihi utrumq; polum.
Fac tumulum RACTI; et tumulo supaddito bina
Carmina; vel nomen ne mihi mors rapiat.
Cum duplici flamma quem tertius ignis adusit
VARCHIVS; hoc Hospes contegit ossa solo.

Ad eundem.

Ad Coelum propero: propera quaeso, optime RACTI.
Aty Sas in nostro puluere inure notas;
Qui castus triplici Venere fragrabat; Sumatur
VARCHIVS hîc coeli candidus astra tenet.

Ad eundem

Hoc epigramma meo monumento incidito RACTI
Ne quisquam exiitum me interiisse putet.
~~hîc triplicem puerumq; proterua amorem~~
VARCHIVS ~~hoc triplicem, puerumq; beatus amorem~~
~~Terpidas faelix ossa Viator Sabet.~~
VARCHIVS intacto, triplicq; beatus amore
Mortuus hîc, coelo nouit apud superos.

Ad Baccium Valorium Iurisconsultum.

Bacci, quo tuto nil est mihi dulcius orbe
~~nihil est tota~~
~~Bacci, quo, toto nil est~~ mellitius orbe;
Non ea, quæ mixtis dulcia bona mihi:
Dulcibus haud donis leuineis me tibi; uerum
Dulcibus, et quæ moribus ingenuis:
Quid tibi ego: quid nam dulci hoc pro munere mittam?
Nempe ut non mittas dulcia bona mihi.
Bacco ego, uti nosti, delector: dulcia Baccus
Odit, quòd nequeant conciliare sitim.
Mittere uis igitur, quibus alliciar, capiarq?
Mitte aligua ægroto punica mala mihi.
Acria, quæ, uel dulcia sint, medijue saporis
Nil refert: modo sint punica mala; sat est.
Iecum hæc mi Bacchi soluto sub more iocatus:
Damq aliud, mittam quod tibi; nil habeo.
Tu face ut ualeas; et nos mutue; quibus nil
Dulcius aspectu est, colloquioq tuo.

(8

Ad Baccium Valerium

Quòd me tam grato donasti munere grates
En soluo: quas? ne amplius ista dones.
Quòd si Grammatici prohibent me dicere; sa
Non-dicam; at dones ne amplius ista mihi. nè

Tumulus

VARCHIVS hac Serco consumptus amore nec
Sed tribus hac est in capsula, exitq; uno diu.

Alius

Æterno Sic dormit deuinctus lumina somno
VARCHIVS absentis triplici amore foci.

Alius

Omnia prospectho sopitus membra sopore;
VARCHIVS sic felix triplici amore cubat.

Alius

VARCHIVS sic terno foelix ardore quiescit;
Irino in amore prius VARCHIVS sic tegitur.

Alius

VARCHIVS hic triplicem, futurumq; professus amorem,
Iacq; ideo foelix ossa Viator habet.

Alius

Flos semel, hic, nec bis, sed ter sincerus amator
VARCHIVS aeterna face quietus erit.

Ad Leonardum Saluiatum.

Tu quoq; mala mihi donasti punica: uerum
Asperius cantus, non ego poma peto.
Quare, et si nobis pergrata fuere; fuissent;
Pauca licet, multo carmina grata magis.
Quæ parum nostri uel testarentur amorem;
Vel prauum non pueri ascinis ingenium!

Ad eundem Silvanum.

Si dulcis ~~super~~ SILVANE tot, ac tam pulcra dedisti
Punica mala mihi; carmina ut acciperes.
Ecce tibi; sed quæ describas carmina mitto
Ad tymbum exiguus, quo cito paluis ero.
Qui plusquam binos exarsit puriter ignes
VARCHIVS in cœlo est; perfruiturq; Deis.

Alius

Qui tria diuini gaudebat gaudia amoris
VARCHIVS hac tumba nunc quoq; amator inest.

Alius

Quem furor æthereus terno calefecerat igne
VARCHIVS æthereas incolit ille plagas.

Alius

Quem cœlestis amor triplici cœlo exturbit igne
Hunc hîc, ieo summi regnat in arce poli.

9

Eidem Siluano.

RACTI ego sublatus curis mortalibus opto.
Ad patriam ut pigras talia dicta meam.
Qui tribus ingenuis exornit amoribus; hîc est
VARCHIVS extinctus morte superstes ad Suc-

Eidem

Morte obita per te bene RACTI, qua tegar urna
Haec de me semper littera dicat anus

Hîc ego functum vita castissime VARCHI
sanciat optato mulnere cura tripex.

Eidem

Hoc RACTI dilecta manu mihi scribito amica
Quo tellus nunc nunc tam tam fuscra nostra teget.

VARCHIVS hac terra tegitur peregrine se-
pulcus,
innocuo, quem ter mulnere fixit amor

Eidem

Hos sibi cat numeros locus ille aptissime.
Quo iam iam nostram pulcre RACTI caduer ctra.

Quem tria sinceri fixerunt spicula amoris
VARCHIVS hîc tritus pulueris, et umbra iacet.

~ IACOBI Mini Medicj Flor. Tumulus

Quam longam dederas Alijs IACOBE salutem
Hanc tibi vix seu seu fata dedere brevem.

~ BERHARDI LENZij nobilis Flor. Tumulus ~

Ante diem fato rapueris BERHARDE maligno
Et tamen aeternum vivet tua fama per aevum;
Dum te Toscanitas omnis lugebit ademptum.

~ FRANCISCI JOCUNDij nobilis Flor. Tumulus ~

Immatura tibi legerunt fila sorores
JOCUNDE, ut summum ingenium, summaq; foret
Judicium; et nobis jocundum nil foret ulterius.

PETRI de SETA civis Pisani e filijq; Tum.

Quantum spretor opum, tantum virtutis amator
Hic PETRE, et tecum bignora cuncta jacent.

LEONARDO Saluiato

& uere Cycnus es; uere et dulcissimi oloris.
Cycnea es solitus stargere uoce sonos.
Impuros ergo clangores, rostraq, et ungues
Alitis obscenæ, qui spernere iure potes.
O ualeant male quot sunt corui, quotq, fuere,
et si te debent loedere; quot quot erunt.
Risum, crede mihi; risu est, et digna cachinno
Res; uelle ut coruo carmine cedat olor.
Nec certe, et raucus, tecum si comparet, æque
Anser ero; hunc coruum uel meminisse pudet.

Ad siluanum Ractium.

Incassum misi squa; incassum falce minaris.
Hinc alia ad superos non datur ulla uia.
Et tamen in terris, uel te nolente, manebo:
Imprimet hæc cineri RACTIVS ipse meo.

VARCHIVS Sic, Hospes, sed non Sic VARCHIVS: illa
Cœlum habitat, triplici par in amore Deis.

Aliis

Non Sic sed Cœlo est BENEDICTVS VARCHIVS, in quo
Trina habuit terras regna fidelicus amor.

Aliis

VARCHIVS Sic terno factus amore Deus.

Ad Baccium Valorium Jureconsultum.

Hæc tibi VALORI dulcissime ~~cetera~~ mala
Mitto ego, tu mittas punica mala mihi.
Quæ meus Sortus habet, do ~~cetera~~ mala; sed ipse
quæ tuus Sortus habet, punica mala dabis.
Sic erit, ut par est, consultum utrique: placetne?
~~cetera~~ mala tibi, punica mala mihi.

Ad eundem

Si tuis jure mihi jurisconsultus habetur,
A te quæ mitto, consule mala boni.
Sicut ego, semper, qui te colui, colamque:
A me quæ mittis, consulo mala boni.

Ad Bernardetum Minet Betium Axetij episcopum.

Carmina non solum dixerunt non bona Præsul
Optime: verum etiam cetera mala tibi:
Deo malis cetera tu BERNARDETTE, malisque
Carminibus; tantum carmina bona dabo.

113

n3

sub effigie laure Battiferre.
BARTOLEMEI Ammannati Coniugis.

Hæc est illa suis uirtutibus inclyta LAVRA;
LAVRA secunda nisil cedens, nisi tempore prime.
Quam terra, sanctoq; cupidine VARCHIVS ornat.

Ad LÆLIVM Taurellum Hepotem.

LÆLi primus amor magnoq; Patris, Auiq;:
Magnoq; LÆLi Patris, Auiq; decus.
Hæc tibi dat sobrio sobriùs bona uina Lyeus
Pauca iuuant: possent multa nocere magis.
A tu magnoq; decus, et spes summa Parenti
Lato anima, et uersus, et bona uina cape.
Versus, ut nostri ign nunc resonent amorem
Vina autem, ut uires ad studia Sis repares:
Quæ tu cum parce gustauerris: illico dices:
Pauca quidem Bacchus, sed bona uina dedit.

Ad Petrum Corsium Vicarium.

Sollicitus plusquam tibi lesbia mittere uina
En' mitto plusquam lesbia uina tibi.

Ad Bernardinum Romenam

Dicito nisi mi cocnam condixeris, atq;
veneris, ac tutum care ROMENA domum:
Quod quantifacias nec nescio; nec scio. uere
iratum fore me ſeculo cuncta tibi.
Quid faciam iratus! nec nescio; nec scio. uerum
Do tu, qui nescis, care ROMENA, scies.
Quòd plures tecum si forte adduxeris umbras,
Precipue MASVM; nil mihi maius erit.

Sub imagine Aristotelis

Omnia qui nouit naturæ arcana latentis.
Atq; Alios docuit magnus ARISTOTELES:
sub effigie Petri BEMBI Cardinalis.

Gloria musarum BEMBVS, sacriq; Senatus,
cui par, aut similis nemo nec est; nec erit.

Sub imagine MARIÆ Virginis

Virgo Dei genitrix nostros miserare labores.
sub effigie Gasparis Contareny Card.is

Hic CONTARENA GASPAR de gente Viator
Quo melior, quo non doctior Alter erat.

114

super tSalamum Alex. ec.

/ Discite, discendi dū copia: preterit etas:
et qui nunc puer est: mox erit ille senex.

super culinam

/ Et famula est sua lex, ut fida, et munda ministret.

super Vrnam Mi Fidi

/ Non Veneri, et Baccho sed Musis, Mercurioq;
Hic tSalamus sacer est: esto profane procul.

sup Stabulum.

/ Est et equis famulo parcitur curandus ab ipso;

sub effigie Laurentij Lentij

~~LENTIVS Sic Hospes LAURENTIVS optimus:~~
~~Mars, et Apollo simul regna Sabaria, et~~ in quo
sup tsalamū si cenau bent.
/ Hic labor, Sic requies otij simul, atq; negotij.

sub effigie Somni Med: Florn. ac Senen:

Ducii
/ Iustior Soc nusquam; sed nec prudentior ullus.

sub effigie Laurentij Lentij

/ LENTIVS Sic Hospes LAURENTIVS: aspice, qui ter
/ Maximus est, lingua, corde, manu, parsiter.
super cella vinaria
Odit Lenæus non bona vina parer.

Ad Lælium Caurelli Nepotem.

LÆLI maxime, et optime parentis,
Atq; Aui quoq; maxime, optimiq;
Cura maxima, et optima inter omnes,
Quæ sunt maximæ, et optimæ; valésq;:
Vt spero, an tenebros tibi misello
Artus urit adhuc iniqua febris, &
Febris pessima, et omnium, omniumq;
crudelissima pestium! timere
LÆLI desine; nam mala, impudensq;
Propulsabitur illa: at ipse nam sunt
Dijs cura pueri boni, ac fidentes,
Fidens, ac bonus optima valebis.

sub.

Virgo Dei Mater Genitrix sanctissima Cœlij
Natum pro nobis, quæso precare tuum.

subor agnoscen

Non decet illotum nitida discumbere mensa:
Abluat sic puras candida Lympha manus.

super hoc.

Ingredere, obscœni non sic tutela Priapi:
Corpa. sed innocua mitia poma manu.

sic forum

Mentre col ferro il casto petto fore.
e d'ogn'intorno uscia di sangue un lago:
Queste parole non men pie che vere
Disse LVCRETIA: à far ciascheduna pago.
Che casta io fui: testimon certo al mio
Marito il sangue sia. Lo spirto à Dio.

Ad orologium

Pulsare ab exiguo discas velociter ortas
Quam fluat: elapsos nec remeare dies

Ad Lucernam

Quæ mecum solita es noctes vigilare serenas,
ut te respicio cara Lucerna libens!

Sub imagine Jacobi Sincerj Sannazarij

Non solum montes per te SINCERE canoenas;
Verum etiam nuper littora, et æquora Sabeum

Ad Abacum

Aurea divitibus quantum vis ditia non sunt
Vasa satis: tenui sat mihi fictilia.

sub Dantis Floren: Poetæ imagine

Maximus sic Vatum divino pectore DANTES

Sub imagine FRANC Petrarcæ
Poetæ Florentini

FRANCISCVS nulli Vatum PETRARCA secundus.

Sub Medicæi insignibus

Aspice magnanimi, atq; invicti insignia cosmi.
Dulce sub Soc nobis vivere: dulce mori.

Ad Armarium

Quæ mihi sepositos armaria clausa libellos
occultant; non est cur aperire velis.

n 2

Selriminium.

/ En tibi candidulos uiridantia germina flores
effundunt Legeris cândida serta puer.

Aliud

/ Vere nouo, ut uegetes uirides spatiare per umbras
Garrula cum summo mane susurrat Apis.

Aliud

/ Egredere o nostri si te iam toeduit Sorij
Quis quis es: Sic Abitus liber; ut est aditus.

Aliud

/ Aestate ut ualeas uiridi requiescere sub umbra
Dum medio Leuis perstrepit Aura die.

Aliud.

/ Mensibus aestiuis quid dulci gratius umbra?
Hic recuba: Sic fessus frigora blanda cape.

Ad speculam.

/ Si pulchra es facie, pulchris quoq moribus esto:
Sin minus
Sin ~~simplex~~ ; emenda facem moribus ingenuis.

/ Sub Lauro hac molli prostratus VARCHIVS Sedet,
Gaudet, et ad Coelum sic sibi parcit iter.

Ad Posticum

Non hoc postico, quaeso te, falle Clientem.
Vtere sed quam dat commoditate locus.

sub imagine Michelangeli
Bonarrotij.

Hic MICAEL lapsus coelestibus ANGELUS horis;
Orbis quo fieret pulchrior, et melior.

Aliud

Non impar utinam nostro sit fama Labori.
Quo Florentinam scribimus Historiam.

Ad Posticum

Hoc tu postico nec te, nec falle Clientem:
Vtere sed si quid commoditatis habet.

Ad villulam Tesulanam

Topiario
MARCHIVS exigua hac contentus villula, et ipsos
Reges, et Regum despiciebat opes.

Ad scrinia

Quae secreta mihi concludunt scripta, libroque?
Scrinia, cur vesces nulla tibi est causa.

Ad Bernardinum Romeram.

Quanti te faciam si vis ROMERA videre
Quanti me facias, ipse, ROMERA vide.

Verum ars naturam, natura an vinceret artem
Non cuiquam Lubium est amplius: ars superat.

71.

_ Tibullus

Me mea paupertas vitæ traducat inerti
Dum meus exiguo Luceat igne focus.

Ovidius

_ Me, la mia povertà con vita oziosa
D'ogni cura, e pensier conduca al fine
Pur c'Sabbia solo ond'io mi scaldi, e cuoca
N
Al Baccium Valorium Jure consultum.

BACCi Academiæ Consul dignissime, quo nil
Dulcius est toto, aut gratius Orbe mihi;
Gaudeo, quòd tanto sis me dignatus honore,
Et nunquam officij non memor Suius ero.
Quod mihi jure tuo poteras injungere: rogasti,
Ut legerem; quod sanè ipse rogandus eras.
Ergo igitur ✠ Phœbo, Musisq; favente, legam
Sim licet ut primum jusseris ipse, legam.
Si Fortuna aberam
Et juvat et prodest viridantes floribus hortos
Aspicere, et curas pellere corde graves.
Dum canis exit agros, libras colit, pellitq; curas.
Jam fregit vitem Bacchus, quam Venus ipsa fovet.

Epigrammj I. dal G. in L. et Jos.
da m B. V.

1550

Lelij Bonsij.

140.

Zonę

Ò Vir glandium matrem parce incidere,
Parce, annosamq; abscinde Pinum:
Vel piceam, uel Sanc ramosam Paliurum:
Aut ilicem, aut aridam Arbutum:
Proceul aũt Sabe à quercu securim, progenitores.n. dixerũt
Hobis, qò priores matres sunt Quercus.

Di Zono.

Ò Hsuomo dabene non taghiar me, che so delle ghiande,
non taghiar me, ma taglia alcun Pino uecchio, ò alcun
Pino saluatico, ò alcuno albero spinoso, ò uno Elce,
ò cotesto corbezzolo secco, e tinj discosto da me, che
son quercia, la scure, perche gli antichi dissero, che
le querce furono le prime madri, e nutrici degli
huomini; quando nel secol d'oro, si uiueua di ghiande.

141.

Incerti authoris.

Ò alladis sum planta, Bacchi quid me premitis rami
Botriones.
Tollite Botros, Virgo, non sum Hebria.

Senza nome.

141.

Io sono arbore di Pallade, perche dunque rami di Bacco mi state voi addosso? Toglietemia cotesti vostri grappoli, io son Pulzella, e non mi diletto di bere.

.142.

Philippi.

Phœbum, quę renuit olim Daphne nunc emisit Cesaris ex ara ramum nigrifolium.

Ex q̃ deo, deum invenit prestantiorē, Latonigenam. n. Exosa amat Jovem Æneadem.

Radicem vero nō à terra matre oīum extulit, sed à petra Cesare non parere, neq; lapis potest.

Di Filippo. 142

Daphne, l'alloro la quale gia rifiutò Febo, hora ha dello altare di Cesare mandato fuori un ramo pieno di foglie alquanto nere, e cosi fuggendo uno Dio, ha trovato un Dio migliore, perciochè havendo gia havuto il figliuolo di Latona in odio, ama hora Giove nato d'Enea, e non ha messo fuora la radice della terra, come ~~fat~~ fanno tutte l'altre piante ma d'una pietra, infino à sassi partoriscono in honore di Cesare.

Lauri .143.

In Daphnem, quę securi cędebatur.

Quo Phœbus abierat, Mars cum miscebatur cum Daphne?

143.

In uno alloro Daghiato colla scure

Dove era ito Febo quando Marte hebbe à far cõ Dafne?

144. In lectulum Meretricis ex Lauro.

Lectum unius fugiens, lectus multis facta sum

144. In un letto fatto d'Alloro.

Io che già fuggij il letto d'un solo, sono hora stato fatto letto à molti.

145. Timocreontis

Sede sub umbrosam Platanũ Hospes Hance preteriens
Cuius molli Fauonius spiritu folia mouet.
Hi me Hicagoras inelytum collocauit Maiæ Mercuriũ
Agri frugiferi liberatorem custodem, et possessionũ, prædiorũ.

145. di Timocreonte.

Siedi forestiero, che passi di quí sotto questo platano ombroso, le cui foglie con soaue, e piacenole fiato Zefiro muoue. Qui pose Hicagora me, il quale ~~if~~ sono il gran Mercurio figliuolo di Maia, per guardiano de' fruttiferi campi, e possessioni sue.

146. Danẽ à Pane.

Accede, et propè meam sede pinum, quę dulce
Ad molles resonat inclinata Zephyros

Et ego autem, et murmur dulciflui, ubi meditans ego canens
Suauem deserbis somnum solitarijs induco concilio calamis

146. Come se Pane fauellasse.

Vieni, e siedi sotto il mio Pino, il quale percosso, et inclinato da' piacenoli Zefiri, manda fuori una melodia soaue; Eccoti ancora un fonte, il quale dolcemente caggendo rende un mormorio soaue, dou'io cantando colle sampogne in queshi luoghi Ermi, et soletarij fo' addormentare altrui dolcemente.

147. Platonis.

Astricomam propè Sanc pinu assidè sibilantem
Inducentem crebris hilaritatem à Zephiris
Et tibi murmuratia mea apud fluesta syringa fistula.
Dulcedine quadam affecto inducet somnum
super palpebras.

147 Di Platone sopra un pino.

Siedi viandante sotto questo alto pino, il quale tromba colle sue cime, e n' apporta soffiando sépre da piacenoli ventolini, una dolcezza, et piacere incredibile, et la mia sampogna appo queshi miei mormoranti ruscegli trattoli per la maraviglia et dolcezza quasi fuor di te ti farà addormentare soauemente.

148.

In quendam, qui ob persicos malos
sacietatem obierat.

Ex Aethalibus Persis, Aethalem plantam attulit Perseus
Filio Theognosti interitus causam.

In uno il quale p[er] l'hauer mangiato
148. troppe pesche s'era morto

Perseo n'apportò da' persi micidiali una micidiale
pianta, la quale è, stata cagione, che il figliuolo di
Teognosto sia morto.

149.

In pirum alteri piro insertam.

Pirus hęc domestica manus meę dulcis labor certe
equidem in humido, cortice corticem ligami estate
Sirculus
germen autem in arbore

Radicem egit arboris q[ue] incisa, et fructum mutauit
Infra quidem pirus sylvestris adhuc est, supra
uero, igitur odorifera domestica pirus.

Sopra un pero domestico ~~ass~~ annestato
sopra un pero saluatico. 149.

Questo pero domestico dolce fatica delle mie mani
io veramente legai la scorza in una scorza humida,
e la marza s'appiccò nell'albero, et il taglio dello
albero mutò il frutto, e sicede, et ancora di sotto egli è
pero saluatico, e di sopra domestico, et getta buono odore.

150. Incertum.

Imo Teocriti; sed sine principio appositi
et sine fine.

1 auris, et mirtis, et bene olenti Cypariſſo
vbi circum quaq; diffusa e botripara caprecolo
v itis, uernisq; sonoris cantibus
uaria uoce
ſterule, resonant uarie balbutientes cantus
F ſanq; luscinię u lulatibus contra resonant
canetes oribus suauem uocem.

Di Teocrito ma posto qui senza il
principio, e senza il fine.

Questo rivo tutto fiorito d'allori, di Mirti, et di
Cipressi odorati, dove una vite, che fa di molti
grappoli s'è sparsa intorno intorno appiccan=
dosi co' suoi viticci, et i merli di primavera
con dolci canti risuonano proferendo scilin=
guatamete varie voci, et i gialli Rossignuoli
dall'altro lato risuonano anch'essi ramma=
ricandosi, et mandando fuori della bocca voci,
et canti soavissimi.

151. Incerti Auctoris.

S ede omnis sub Guiusce Lauri viridantia folia
pulcri
Tempestiuęq; Lauri fluctis undę suaue, sonorum.

N ſ tibi anelantia laborib⁹ eſtatis cara mẽbra
reficias dũ nerberẽtur
quiete recrees, flatu uerberata Fauonij.

151. Non si sà chi lo fece

S ieda ciascuno sotto le nerdeggianti foglie di questo
Alloro, e piglia un bicchiere di questa bella acqua
che corre, affine, che tu ricrij al quãto le tue care
membra, le quali ẽ gli disagi, et caldo della state
à pena possono rifiatare, mentre che il soffiare di
Zeffiro le percuote.

152. Antipsil.

Ni alum .i. sum ego Coloneum à iuniori adhuc arbore. Serba
Maturum in iuuenili corpore seruatum,
I mmaculatum, incorrugatum sinẽ rugis, equalem Lanugine habes nuper
Commodum pulcra folia habẽtibus innatã ramis, (genitis
I emporis hyberni rarũ donũ, in te uero Domina
Talem, etiam niualis algor fruchus fert.

152 D° Antifilio

I o sono una pera Cotogna d'un'arboro ancor giouane
serbata bella, et intera in un corpo giouane nessuno
m'ha tocco maj, sono senza grinze, ho la lanugi
ne eguale per tutto: sono nata in rami giouani, i,

quali à punto sono in sul colmo delle frondi, raro
dono della iernata, ma à voi madonna, che sete
tale, ancora il maggior freddo, e le più alte neui
producono frutto.

153. In Justiciam. Incerti auctoris

Quis te iustitia, mortalis siste male affecit, hic fur
hic me collocans nihil habens erga me

153. Nella Giustizia l'autore incerto

Chi t'ha così mal concio ò giustitia, questo ladro il quale
m'ha posto qui, e non ha che fare cosa del mondo con esso
154. Iuliani è presidibus Egipti. meco

O olim ebur quidem Rex Imperator auxiliatore rursus abhuc mittere
vrbibus nexatis indigentium homine te
O Titiane Auree, tu vero in uite tranquillitate
Patriam, et hereditatem tuam perlegisti habere
Augens tuos pregenitor predia possessionem instam; subditos n.
diuitias quod odisti simul sedens nouit Justitia

154. di Giuliano presidente
d'Egitto.

O Titiano, che sei come un d'oro, molena bene l'imperadore mandarti di nuouo à soccorrere, e gouernare le città afflitte, e che hauenano bisogno di te, ma tu hai eletto più tosto di starti in una uita tranquilla nella tua patria à goderti l'hereditá tua accrescendole

possessionj lasciateti giustamẽte da' tuoi passati,
conciosia che la giustitia, la quale siede et è, sempre
con esso teco, sà che tu hai in odio le ricchezze de'
tuoi subditi.

155. Leonide in Caïcum argentariũ
represensibilem.

Cimibus, et peregrinis ęquè distribuit hęc mensa
Ponens, accipe, calculo ad computum redeunte,
Alius qspiam prętextum dicat, Alienas Caïcus
Pecunias, uel nocte uolentibus numerat.

155. Di Leonide in Caïco banchiere
biasimeuole.

Questo banco paga danarj egualmente à' Cittadini, et
forestierj, et fa in modo che il conto torna, Un'altro
truoui qualche coperta, et scusa, Caïco conta gli al=
terni danarj anco la notte à chi ne uuole:~

156. Nella Giustizia, e parte nella prouidenza
D'Autore incerto.

Scutum Achillis Hectoris sanguinem quod biberat
(Vlisses) Laertiades Grecoꝝ cępit iniquo iudicio
(à naufrago) Naufragi autem Mare auulsit, et propè tumulum
Aiacis natabundum appulit, non Ithacę (ad Ithacam).

156.

Vlisse figliuolo di Laerte hebbe lo scudo d'Achille

inzuppato del sangue d'Hettore, datogli dall'ingiu=
sto giudizio de' Greci; ma l'onde, Sauendo egli rotto
in Mare, gli lo spiccarorono, e lo portarono, ondeggian
do à nuoto presso alla Tomba d'Aiace, et non à
Itaca patria di Vlisse.

157. in Idem:-

Ø ulcere Neptunnus iudicauit multo melius
Athenis nel Pallade. 1. Grecis
& Iudicium Grecor odiosum ostendit mare
Clypeus in littoribus clamat, et sepulcrum nelit
Ipsum te euocans dignum ~~et~~ Scutigerum
Surge fili Aiax Telamonis Sabes scutum Æaci.
1. Achillis nepotis Eaci

fù 157. Sopra la medesima materia.

Ben andò che Nettunno giudicò molto più giustamente
di Minerua, et il Mare mostra, che il giudizio di'
Greci nel dar l'arme d'Achille à Vlisse, et non al
Aiace, era stato ingiusto, et odioso. Lo scudo stesso
Sauendo Vlisse rotto in mare, gridaua in sul lito, et
percotendo il sepolcro d'Aiace, lo chiamaua come
degno portatore di cotale scudo, dicendo sta su fi-
gliuolo di Telamone, che tu sai lo scudo d'Achil=
le nipote d'Eaco.

158. Incertum.

Calvariam in triuijs uita defuncti, quidã conspicans.
Imaginẽ communẽ non Lacrymabis est uitæ,
Et extrãs abiecit Sumi, et Lapidem emisit Sumi
qui nidebatur
Mutum sanè apparentem, ꝙ sed spirantem iustitiam.
Hos n. ut percussit, calvaria n. ut percussit, repitiuit,
i. q. miseras
et mittentem excecauit dulci aspectu priuans.
i. eũ orbasset.
Et rursus ad inferos punichatur, propriamq; Lugna
Luxit manuũ collimãtem insaniam.

158. D'autore non conosciuto.

Fù uno, ilquale veggendo in un crocicchio una testa di
morto, comune immagine della uita Humana, non pianse
anzi presola colla mano destra la gittò per terra, et
ui trasse dentro un sasso, il quale parena bene mutolo,
ma spirana giustizia, percioche tosto, che egli hebbe per-
cosso nel Teschio balzò indietro, et accecò colui, che
tratto li Humana priuandolo del dolce lume degli
occhi, et questo stesso nefù poi punito nell'inferno, et
pianse indarno la pazzia delle sue mani, le quali Hume-
nano si bene traendo colto nel segno:-

159. Dianoris.

Hos unicum ab Ioue posta attulit aere pendens
Aquila, uolucrum sola, Celestis
Hos on fuerit Cretensé uelocemq; intenderat nervum.

volatilemq alatum spiculum depredata est [vastavit]
J ouis aut non insitiam latuit lex, deciditq auis
[i. mirû] viro, et collimationem contra tetendit sagittas
C eruiciq [telum] spiculum fixit, quod eps dormire fecerat ipse
viroq sagitta duplicum [duarum] sanguinem bibit mortuum.

159. Di Bianore.

P oscia, che un' Aquila girando per l'aria n'haue=
ua arrecato nouella da Gioue, la quale è sola ce=
leste tra gli uccelli, ella non preuenne, ne potè fug=
gire dinanzi à uno arciere cretense, il quale ha=
uendo teso l' arco, le trasse, e col bolzone, che haue=
ua l' ale, la colse, e ne fece preda, ma la giustizia
non si dimenticò della legge di Gioue, perciochè l'
augella cadde sopra di lui, et hauendo anch' essa posto
la freccia à mira, gli conficcò nel collo quello uerret=
tone, che egli stesso gli haueua addormentato nel
fegato, et così una saetta sola beuue il sangue di
due morti.

160. P Siliffi

P aulisper aberrantem desertorem matris puerû cornu fe= [riens]
Aries fortis cornibus percussit audacia utens
A per autem Herculeus, cum eripuisset à uinculis
In uentrem arietis omnem immersit maxillam

v itam puero aut gratificatus est, Ergo à Junone
Hercules puero misseratus est ætatem.

160. Di Filippo.

Vn Montone colle corna torte affrontato un fanciullo audacemente, il quale Sauendo Lasciata Sua madre s'era smarrito, et cozzandolo lo feriua. Ma un Porco saluatico i, quali sono sotto la tutela d'Hercole, essendosi sciolto rotti i, legamj, tuffò tutta La mascella nel uentre di Luj, e così donò La uita à quel fanciullo. Certo Hercole ricordandosi quello, che Giunone Sauena fatto à Lui perseguitandolo La fanciullo, Sebbe misericordia. dell' età fanciullesca.

A61

181

Incerti Autoris

Quisnam vinum nutrientem vinumferam
uvam acerbam, agresto Bacchi
vix viteri palmitis exsecuit. i. a vitis palmite abscidit.

Labra autem constrictus, summo perspecit
ut uvatoribus
Esset, ~~.......~~ ~~......~~ ambesum pu
tamen. quisquilia, relliquie ~~.......~~
~~.......~~.

Sit ulinam sibi i. illi Dominitur. Bacchus
Lucuriens, qualis cum Lycurgo
Et eo qd. ipsam crescentem transcendat Ex
tinxit laetitiam

Huius n. foetere aliquis per potum vel
ad cantileras
venit i. venirret vel luctum sua cu
ne habuit i. habuisset, solutionem.

D'un autore Incerto.

Chi domine fu colui, che tagliò così incon
sideratamente da un tralcio di vite
questo agresto, di bacco che sarebbe diventato
vino? dissi e poi sentendosi pungere la
lingua nel gustarlo, lo gittò in terra
acciocche a' viandanti rimanesse quest
avanzaticcio spiluccato. Essergli possa
bacco nemico, come fu à Licurgo,

2

porcian, chi essi fu cagione di spegnere
La letizia, che crescena in quelle agreste
percioche qualcheduno per aventura
sonandole poi bento, sarebbe o can-
tato ~~[illegible]~~ qualche canzone, o
~~[illegible]~~ mandato via qualche pen-
mestizia, o siero doloroso.

In donaria Dijs sacrata.
Mars loquit.
Leonidis.

Non mea haec spolia i mihi convenientia &
indigna: quis s. ē templis suspendens
ille, qui appendit.? ^
Infractae sunt quidem galeae cum naturar.
ut cuitae, sine sanguine autem inentia
Scuta. Infractaeque imbecilles hastica
conti ferrati.
Pudore omnes rubens. totam faciem
rubeo, deque fronte
sudor manans pectus perfluit.
Porticum quispiam lyrae & atrium & an
Exornet, & sponsalitium cubile,
Martis vero sanguinolenta impellentis
equum calcantur spolia
Templum ornent: his n. ~~[illegible]~~ contenti sumus.

^ Martis sum gratiam ingratam!

Sopra doni sagrati à gli Dij

Sopra alcune armi appiccate à Marte nel suo tempio.

favella Marte.

Di Leonide

Non sono armi da me queste, ne ricon, uengono à Marte simili trofei, chi è stato quegli, che pensandosi di farmi piacere, colli appiccarmi nel tempio questi doni, mi ha fatto dispiacere. il cimiero è intero: lo scudo riluce senza una gocciola di sangue. la ~~pi~~ lancia non è rotta. io sono diuen, tato tutto rosso della uergogna. et sudo per la passione. vadano à te, ner queste armi per bellezza in una loggia, o in un ~~torre~~ androne, o in qualche sala, ouero n'adornino con esse la camera d'una donna no, quella. et il tempio ~~di Marte ornin~~ ~~spoglie~~ del furibondo Marte ornin spoglie piene di sangue. queste son quelle, che uolemo noi et che ci piacciono.

un'altra

136

[illegible]

Antipatri in idem.

~~D'Antipatro: sopra la medesima~~

Quis posuit resplendentia scuta? quis ne ~~meat~~ fusses Lanceas? et has infractas galeas?

Appendens Marti sanguineo, ornamentum sine ornamento.

Non à meis abjiciet haec quisquam arma ~~d~~ imbus!

Imbellium huiusce modi arma pariet invi... ...lentis, locis umbrosis

Poni iacere mi septum templum inter Martis.

Spolia mihi undique lacera, et pereuntium placeat sanguis.

Vivaus, siquidem natus sum ... pestis ... manus.

D'Antipatro sopra la medesima materia.

c Chi mise quì questi scudi rilucenti? chi queste lance belle et intere? et chi questi elmetti non tocchi? Appiccando à Marte che si diletta del sangue un ornamento, senza ornamento nessuno. Et mai homo ... che ... che ... queste armi fuori del mio tempio? queste ~~...~~ arme da poltroni,

1 s. a

mentam di stare in qualche taverna, ma nel tempio di Marte. & ne piacciano quelle spoglie, che sono tutte cincischiate, & nere la spada piena di sangue d' huomini feriti à morte, perche sono Marte, il quale m'ingegna per ammazzare huomini.

Mnasarchi. Veneri.

F istulam cur ad quid sane hic apud Venerem venisti? cadens à pastorali labro hic ades!

M ontestiti, mortium fastigiis amplius hic ne valles; omnia autem amores Et desiderium, at musa agrestis in monte possit.

A Venere di Mesenarco.

O sampogna, che sei tu venuta à far qua nel tempio di Venere? & anche sine lieci partite dalle labbra de' pastori per venire à star qui! qui non sono monti, ne valli. Ma ogni cosa è pien d'amore, & di desiderio. & la musa contadina s'allegra di stare ne' monti, & per le valli.

Erumaenetis. Nymphis.

Nymphae aquis gaudentes, quibus Hermocreon haec munera Dedicavit pulchre fluentis finis cum occurrisset

Poemi 137

Saluete, q ambuletis [illegible] pedibus aquosam
Hanc donum puro [illegible] placetes tu po

Di Hermocreonte alle Ninfe.

O Ninfe, che sete sopra l'acque, alle quali Hermocreonte dedicò questi doni per lo sacere egli fatto un fonte marauigliosamente bel lante. Dio ui salue, andate uoi per con i uostri bianchissimi piedi, per queste case piene di zampilli, che uersano acque, & empietelo di liquore puro.

Leonidis ~~Dys~~ agrestibus Deis.

[illegible] stabula et Nymphas, sacra rupes usq; sub petra
Fontes, tuq; aquis uicina pinus
Et tu quadrangularem ~~[illegible]~~ caduceum habens, ouium tenuator maior filius Mercurii
quiq; capripedum altum Pan, [illegible] tuli
Propitii hec libamina placentes hunc; Scyphum plenum, ~~[illegible] [illegible]~~ uitis uini
Suscipite ~~[illegible]~~ Aeacidis. Hippolis Eaci. ~~[illegible]~~ munera Neoptolemi.

Di Leonida
À gli Dij contadini

O stanze a cui molti sagrati alle Ninfe
Et voi o fonti (Acque), che cadete da queste
pietre, & tu o Pino, che t'avvicini à
queste acque, & Tu Mercurio figliuo-
lo di Maia, guardatore delle pecore, & che
hai il Caduceo à quattro canti, & Tu
Dio Pane, che habiti gli alti sassi, dove
si pascono le capre, Riceuete propitij
queste reliquie, & questa tazza
colma di vino, doni, che vi da Nestore
un discepolo d'Aiaci d'Eaco.

In mancos sine mutilos. Philippi, aliq. Isidori

Mancus hic quidem membris, hic autem oculis,
utrique autem
In re ipsa, mutuam fortuna defectum mutuo dicunt.
Caecus n. defectum membris claudum super humeros
tollens
Illius vocibus viam rectam ibat.
Omnia autem haec edocuit amara vita ambos
miseratae
Mutuo inter se dividere quod deerat. Isidori
ad imperfectionem.

Sopra gli stroppiati. Di Filippo. Alcuni d'Isidoro.

Furono una volta due stroppiati, uno delle membra, perche era rattratto, l'altro degli occhi perche era cieco; et amendue prestavano & accattavano l'uno dell'altro, quello, che la fortuna haveva tolto a ciascuno ~~loro~~, con ciò sia cosa, che il cieco mettersi sopra le spalle il zoppo, andava dirittamente reggendosi dell'amico suo, et tutte queste cose insegnò loro la ~~[illegible]~~ necessità, che non ha rispetto nessuno in cosa nessuna.

In idem

Caecus oberrans manuum pedes claudi sublatus sub
Oculis alienis permutatus.
Ambo autem semiperfecti ad unius naturam in totum ~~apte~~
Defectum mutuo pergebant.

Sopra la medesima materia.

Un cieco, che s'andava aggirando, si prese in su le spalle uno attratto, havendo prestati i piedi & accattati gli occhi. Et così ambidui essendo imperfetti s'accomodavano alla natura d'un perfetto Dando ciascuno quel che haveva & pigliando quello, che gli mancava.

In idem Platonis Iunioris.

Un che mancava della vista portava uno, ch'era zoppo sopra le spalle [prestando] ~~......~~ per esso i piedi, e accattando gli occhi.

Antiphili in idem

Ambo quidem mutilati et errones, mutuantes alter quidem ~~aut~~ visus oculis.
Alter enim gressus pedibus alterius, autem alter ~~alt~~ luminis mutuatus sui ipsius. Caecus
Caecus enim claudi superhumerale portans tollens viam alienis oculis, communis pedibus ut usque ad finem ibat
Una autem utrisque sufficiebat natura in unoquoque deficiens quod deficeret invicem ad totum integri mutuati sunt.

Di Antifilo sul medesimo.

Erano due ambedue stroppiati, uno degli occhi, e l'altro delle gambe, e l'uno con aiuto dell'altro, perchè il cieco portatosi sopra le spalle il zoppo, andava dirittamente cogli occhi altrui, e a ciascheduno due bastava una natura, perchè ~~......~~ s'accomodavano l'uno l'altro ~~...~~ in tutto quello, che mancava a ciascuno di loro.

In Semimortuum, qui petierat ab Adriano Imperatore cibum.

Dimidium mei perijt, ~~reliquam~~ alteram autem ~~partem~~ medietatem fames tenet. Exple id quod superest
Serva tu mei rex musicum semitonium.

Sopra uno tanto secco, che pareva morto, il quale haveva chiesto A Adriano Imperadore, che gli desse da nutrirsi.

La metà di me è morta: l'altra metà si muore di fame. O imperadore salva questo restante, che è come un semituono di Musica.

Risp. Adrian. Regis

Utrosque iniuria afficis et plectrum et solem.

Hunc quidem calvus aspiciens, illum abhorrens

Risposta dell'Imperadore

Tu fai torto ad ambidui, à Plettro, & al sole, al sole, poiche tu hai già di oncia, à Plettro, perche tu non hai à tornarlo.

Antip. Sibi ibi Carmine, qui profectus fuerat ad sacram Cereris Eleusinae.

Scipio. baculus. me ad Templum duxit Exi, stentem profanum.

Non solum sacrificij sacerdotij festi sed et solis.

Initiatum autem i[n]completum & dignum utriusque me Deae fecerunt: nam q[ue] illa Nocte, & oculos nitentem tenebras obscuritatem pungentes.

Sine baculo autem h[ic] urbem descendi, sacra Cereris

Praedicens, lingua, oculo nervioni.

Sopra un Greco, il quale era mi, tornato dalla festa di Cerere Eleusina

Quando io andai al Tempio, mi fu di bisogno il bastone, che mi guidasse, essendo io profano & indegno ~~anzi~~ non solo della festa di Cerere, ~~ma~~ ma di vedere il sole. ma le Dee mi fecer degno d'ambeduni, perche io vidi in quella notte & pungen della notte degli occhi, non ritornar nella citta senza bastone & [illegible] abbandando & [illegible] benando i sacrificij di Cerere non colla lingua

17 [illegible] Mal[illegible] [illegible] [illegible]

Eryngij

Siccas tibi incidenti veteres quercus infelix Midon.
qua in nido exacuebat, ... sinistrum percussit (spedé)
Ex inferiori parte obvietata ~~[illegible]~~ · abundeque in medio atque
Putredo caries · ... · pallidam carnem.
et talus.
Incisum e autem ab sce... genu, et te pertulit
... pedem ... baculum oleastri.

D'Erucio

O infelice Midone, al quale, tagliando capitò
mi seccar di quercie vecchie, un ...
stando nel nido alle ... , ... della
parte di sotto ferì il pie sinistro, onde
la marcia ... la carne, et i
... , ... anco il ... , tanto
che fu forza tagliarlo, onde ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ un pie di legno d'oliva
salvatica ti porta ~~[illegible]~~, quella vece.

In fortitudinem et vires fortes
Lucerli ... ...
Spartanum

Ex Boll.

Nullum *inermem* conspicata Spartana reducem
Filium suum in Patriam redeuntem mittentem pede
obvia impetu factus per Epar [illegible] lacerum
[illegible] rumpens vocem sup [illegible]
Alienum a Sparta Genus, abi ad Inferos;
Abi in [illegible] [illegible]. quoniam [illegible] et
patriam, et genus.

Sopra la fortezza di lui animi
forti. Sopra una Donna Spar-
tana. Non si sa di chi sia.

Veggendo una Madre di Lacedemone
ritornare un suo figliuolo a gran
passi dalla guerra, senza armi, gitta-
tosegli incontro impetuosamente, lo pas-
sò dall'un canto all'altro con una par-
tigiana, e dicendo sopra lui [illegible].
queste parole [illegible]. Vanne schiatta
bastarda di Sparta, vanne e muori
come tu meriti, poi che tu sai di non
[illegible] di non essere figliuol ne
di ~~Lacedemone ne~~ mio.
della tua patria, ne del tuo sangue

In idem. Palladas.

Fugiebat Lacon quondam pugnam, obviam ante
facta pugnae mater
Dixit et pectore gladium extollens
Vivens quidem tuae matri omnium Exprobrata, dedecus
Et fortis Spartae patriae, leges, solvis,
Si autem mortuus fueris manibus meis,
mater audiam dicta
Infelix, sed per mea patria, servata.

Sopra il Medesimo
Di Pallada

Fuggendosi un tratto uno Spartano da
della battaglia, la madre fattaseli
rendutasi incontro, e cavatasi
la spada per gli fianchi, disse. Se
tu vivessi, tu non arrecheresti se non
vergogna à tua madre, ma se tu
muori per le mie mani, sarò ben
chiamata madre infelice, ma la
mia patria sarà salva.

Ex Ulpiano.

Apti. Laudat auditorem clam et ex obliquo.

hoc proemium magnam vim ht, conciliat n

sibi auditores cum eos tanq. bonos iudic.

et liberales singat.

Sumit principium a solutione leg., q sibi

aduersarii poterant, nam.

Demostenis proprium e, ut et Thucididis,

facere proemiu ex contrario n his, quas

sibi auxiliant', sed ab his, q contr. sunt

his n. q obstant. Aduin cum remedium

adhibeat, nihil restat quid contrarie remmet

quin confertiat ei

Hoc proemium e ab utili, et a possibili.

a que ei

Verebat' Demosthenes, ne eque latores circa

ti pecunijs, q in ludos accipiebant, per

[illegible], ut militibus erogarent, redderet

eos contemptores indices pecuniarum.

πολλῶν non dixit simpliciter pecunijs

sed addit multis, qui n. magnas pecunias

contempserit, tanto facilius exiguas

Νομίζω [illegible] [illegible] non certum habeo

sic n. modeste loquens, ducet secum auditore

sed affirmatio facere spem praeliminem

Apti generis e siquis sponte ubi multos

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod

circa multa resp. [illegible] [illegible] utile

[illegible] [illegible] [illegible]

141

[illegible] e hac comparatione [illegible] [illegible] [illegible] supplicem ab obsidibus [illegible] [illegible] [illegible] partem [illegible] [illegible], q̄d ē falsum q

[illegible]. vos magnam vim et vehementiam hr. tanq dicat, vos, qui regis Persarum [illegible] capti non estis quos Lacedemonij magna pollicentes non mouerunt q

[illegible] .i. iudico credo quasi centum habeo, non [illegible] de [illegible] dubijs semper dicebat' apud antiquos.

Existimo q non probaui quod dixeral .s. nos electuros potius [illegible] [illegible] qs [illegible]. qd feci [illegible] [illegible] erat per se credibilis, oēs .n. id fatent', et probabiles sunt illi quas auditor demonstrationem non expectat. hic autē sumpta ē ut ā [illegible] [illegible], ut ā communi omnium.

[illegible] adiuvatat' oēs ad dicendum, ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dicere velle videat' et mi ei [illegible] sententiam [illegible] esset, videat' [illegible] optimus [illegible]

[illegible] cum fortunatum esse [illegible] [illegible] [illegible] esset, et [illegible] potentem. [illegible] hec loco [illegible] fortunat[illegible], ut illic facilius eī fides [illegible] [illegible] [illegible] q

προσήκοντα δεῖ ἐθέλειν. decentia appellamus non ea tantum quae prosunt, sed q̄ et decent.

ὁ μὲν γὰρ παρὼν καιρός. hoc ē secundum premium quod primo connectit: illi si adiectum ē qui volebant consilium dare, nunc vero ex abundantia adducit tempus ipsum et occasionem consultorem et consiliarium, quasi dicat ea q̄ a Rhetoribus dicerentur incerta et ambigua esse, sed hoc quod tempus ipsum loquatur et hic rem ē per prosopopoeiam ut faciunt poetae, differunt tn̄: qa poetae induunt tempus ~~[illegible]~~ loquens ut quidpiam aliud quid voce careat, sed rhetores illud vocem fingunt (simulat) et representant

ἡ καιρός [illegible] admonuit se ipsum nos dicens non nos, qa molestum futurum erat ne [illegible] se eos cunctantem et [illegible] autem hic figura subreticentia, ut cum quis aliquem quod et quod videat ut conuicium faciat referre debeat, non vult ipsum referre sed per anigmata significat, non cum vellet dicere vos [illegible] negligentes summis et [illegible] sustinens tua dicens nescio quomodo. differt autem à reticentia, qa illa omnino tacet rem ut [illegible] quod molestum dicere q

figura subreticentia

reticentia

ὑπὲρ ταυτὰ ἐστι. s. Athenienses, vestras et suppetias [illegible] q̄ [illegible] nec ne philippus deciperet [illegible] con sonum cerebrum haberent, [illegible]

143

4)

empetat et anellat

Τρέχουλας εἰς παρθεονασόυλας] declarant Aegyptios
vatum, q cum non ui sed artis eos aggrederentur, ...
et et quod ... e ... , + ...
qui ad statuas et ad altaria confugiunt. quos
inde ui abripiunt, ut e membra alicuius
corporis, ut ostenderet vecuntatem ... ipsorum

Τι haec loc. significat magnum quid pr...

praeter expectationem εἰς βέλτιον ἤεσαν] haec figura appellat praeter expectationem, qu res eadem et timenda e, et utilis.

καὶ ὅλως] cum exempla singularia adduxisset, universali sententia concludit.

κἀν ὁμορον] ipsa in loci propinquitas, ut ... , ... iniurias et offensas ...

παρὰ τοῖς ...] ... exempla maior... qui ... ... temere. q ... dixit, ut ... ... habere quod ... .

πάντας ἐθεώρησε] primum, cum dicit oes universos comprehendit ut oes in appellationem ducat, deinde ... ... esset, ... et ... angulos ...

4 Οὐ δεῖ δὴ ταῦτα cum dixisset ολιγωρεῖν
firmos futuros et permansuros in societate,
ostendit nunc quasi dicturus nos Athenienses
admonere propter talem occasionem &c.
Εἴπερ cum insuper vellet Athenienses reducere
eis in memoriam ea, q̃ fecerant in quibus
cum occasionibus usi non essent, acceperant
non leuia damna &c.
Ἔχετε ἄρ tanq̃ indignaretur et argueret
eam pro solam negligentiam amplissima non
acceperunt.
ὡς τάχιστα &c. celeritas et sine copula
ne uideretur nimium potentem Philippum constituere
et reliqua fecerit, ne deterreret populum.
Εἰ τῷ σφοδρῶς soluit quod contra dici posset,
quomodo poteramus tot et tam multis locis
in eodemq̃ tempore auxilium ferre. respondet
... satis erat, unis, nam si primo prompte
auxilium tulissetis, secundum non attigisset
Νῦν ἄρ' ἐχρῆν significat imbecillitatem Philipp.
non occupamus hoc uerbo ubi de iis re-
bus, in quibus potestatem habemus &c.
Τάδε ... tanq̃ depingit et ponit nobis
ante oculos, negligentiam hominum ign-
auorumq̃ naturam &c.
Ηὔξανε uult ostendere his uerbis in eius potesta-
te situm esse Philipp. eleuare sine dili-
gentiam adhibere, postea ... suis
... extollere et magni facere negligentia

τίσ, ὅπως aliqui post illud τία. punctum interrogationis apponunt, et illud ὅπως, ad eam interrogationem respondet, alij accipiunt illud τις enclitice. &c.

ὁ μηνυτὴς. i. index. qui se indicavit, quod à diis Atheniensibus coercitu fuissent, quarum ipsi negligentia prodidissent.

5 Ἀπομορξάμενοι abstergamus, tanquam purgemus et lavemus, per metaphoram à macula et nota quadam quae fit circa vestes.

Τίς ἐλεεῖ mihi, quasi civitatem amicorum &c

ὅπου βαρεῖς boni omnis gratiae absens tantum, subrelicentes tuis reum usus.

ἀεὶ τὰ ταῦτα a huiuscemodi adverbia et particulas tarditatem significantia, et sic imitat ordinem rerum naturam. ostendit autem turpitudinem Atheniensium, et imbecillitatem phil. et sic hyc quasi tarde et cunctanter vadit, quod ubi aliquem repressoris parat, demostans quod cui admirandus ostendit, non et celeris et tam cupide despiciat, augescet potentiae philippi.

Καίρας non significat cum connaluisset, ut cum levius et melius de re haberet. ut ostenderet studium regis generalem phil. et in nullius tempus praetermitteret. et nunc quantumm &c

ἐξαρχῆς εἰς παιονίας gentes barbaras circa Macedoniam, ut ostenderet ne barbaris quidem licet barbarum esset pepercisse.

Aquam ubi bis sunt rex noluisset, Olympiadis philippi uxoris parentes. ut ostenderet ne affinibus quidem parcere &c.

Ἀνθυποφορά, ἀπιθεσία, ἀνθυποπτω
q[uo]d differunt.

Πρόσωπον. i. tum [per] persona accepit non
n. inquit, veniunt contra nos bellatores
s[e]d bellum, q[uo]d frequenter facit et Thucydides
sumit n. ut res [per] personis, ut pro rebus per
sonas. h[oc] n. locutionum [et] mutationum, multi
decoris orationi afferunt. Usus e[st] autem
interrogatione artificiosa, ut unusquisque
fugiens ne videlicet bene damnaret, se bellum
assentiret.

Ἐπὶ πολλῷ. s. τολμῶ. ut ipsos accipiamus
ignaviam et negligentiam, nos vero opera
res simulas

Ἐρραθυμηκότες non simpliciter negligentes
n. h. hic significat hic verbum sed magis
intentionem, ut ostendat ipsos b. adeptos esse
ipsis respectus exiguos, et adeptos copiosos.

Ἐγκλῶμαι. S. [illegible] veniamus. Solet
Demosthenes, cum aliquid q[uo]d dolorem mo
lestiam dicturus e[st], se quasi patriae per
facere, tum vero integre contulit
rei publicae q[uo]d plurimum valet ad au
ditorum benevolentiam conciliandam.

Ἐπίθεσιν parvum praemium, ut auditores
ex illo respiciant, n. s[e]d non statim, qui
in malo positi ī tenent ex hoc conficit
dolore q.

παύξειν primus modus amplificandi propriu̅ m. dices in celebri uni capitolo Atheniensi qui secundi repraesentant

ὑποκείμενον. proprie verbo quod est dicitur sustinere, i. fruitis se gerere

ἀναστάλμασιν. χειρώσεσθαι capita. et hic ...lles faciendus est.

τῷ ἀφόρῳ inde ... primum crescere ... diffi... dixit tempore. i. procedentem temporis et quasi longo tempore.

περὶ δὲ χρημάτων πόρου. transit ad caput possibilis, quod dividit bifariam. b. prouenientiam ... ut ... fundamentum.

ὡς ὀκνεῖς rursus subiicientia utitur, vel ubi ... dicere, ... ludos et spectacula, erogatis.

ἀποδώσεις, ... inquam, reddetis, ... reddere ... alienum restituere quasi hos ... ut sunt, sed ...

ἐνδεῖ τοῦ πόρου. ἐνδεῖσθαι. est nihil omnino habere. προσδεῖσθαι vero habere quidem aliquam partem, sed ... aliquam partem adhuc indigere

τί γάρ. Rursus antipsophora utitur interrogans se ipsum et contra respondens per legem ... dicens ... consulo, non decerno q.

κατασκευάσασθαι. usus ē hoc verbo tanquam omnia abolendi essent Atheniensibus in rebus bellicis.

ἔστι δὴ λοιπὸν reliquum ē nisi multis praemiis militibus reddere, ut ex proprijs divitijs tribuant omnes, non definit autem quantitatem, ne [illegible] hic [illegible] tempus [illegible] et [illegible] hoc statuere.

Δεῖ δὴ χρημάτων. ac si dixerit, non meum ē definire quibus pecunijs indigeamus, sed usum ostendere et necessitatem.

οὐδέν. hoc loco possit quis dicere, neq; ei in ostendendis pecunijs opus ē pecunijs, sed refert ad praeparationem quam loquebatur i. ad bellum.

Ἐγὼ δέ. cum complexus alteram partem possibilitatis [illegible], quod ad civitatem spectabat, transit ex hoc loco ad alteram partem possibilitatis quod ad Philippum pertinebat, non enim non poterat ostendere quis dicere, praeterea hunc facere quae perversa internis animis [illegible], adhiberet, [illegible] ad alteram partem [illegible]

[illegible] εἶτα. [illegible] [illegible] quae [illegible] bellis [illegible] [illegible]

τὰ τῶν Θετταλῶν non dixit Θεσσαλῶν
ut ostenderet [illegible] et
declararet eos tempore illo fuisse.

καὶ γὰρ Παγασὰς [illegible] et ut
Alexander, qui Thessaliae imperabat
eiecti fuerunt auxilio Philippi &

[illegible] ut imperium esset Phil.
Ex ipsis [illegible] ostenderet nulli
nunc esse ex parte barbarorum osten-
dere [illegible]
[illegible] plurib.
Παίονας, illirios &.

κατακούειν animadvertendus est hic
modus loquendi, ubi dixit auscul-
tantes sed κατακούειν quod est
subditi et quasi servus esse.

τὸ γὰρ εὖ πράττειν quoniam hi qui nimis
nimis feliciter agunt, [illegible] feli-
citate [illegible]
[illegible]
[illegible]

Δεῖ [illegible] — Explevit caput prioris
et ostendit imbecillitatem plurimorum in omni
parte, nunc transit ad hortationem.
hortatio differt a consilio quod ibi admonita-
tione et utilitas et modus manifestus
esse debet, in consiliis vero et bonum
id quod consulitur nunc dubitationem habere
debet et modus et quid in alia [illegible]
[illegible] [illegible] esse debet. sed tamen
confunduntur.

Ἐφ' ἅδει — ad eos qui ignorabant [illegible]
ut docerent eum [illegible], ac illi-
[illegible] [illegible] ad eos qui norant
et [illegible] ut [illegible] et ne
amplius [illegible] continerent.

Εἶα νῦν — dicebat n. prius se in Athe-
[illegible] qd [illegible] [illegible] tum,
sed quomodo [illegible] [illegible], cum
in eum laudavit [illegible] occasionibus ubi-
[illegible] [illegible] [illegible] eorum [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Ἐξαῦτις — non simpliciter sed [illegible] [illegible] et [illegible] cesima

Γεωργοῦντας, ut simpliciter agricolas, sed [illegible]
[illegible] [illegible]

117 Προ[illegible] — [illegible] intelligit qd [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

παῖδα διὰ ταῦτα [illegible]

concludi. [illegible]

Ex [illegible]

[illegible] i. [illegible]

Ecclesiasticum [illegible]

[illegible] alia [illegible]

[illegible] immensa

[illegible] i. [illegible]

Iuliani Ex praefectis Aegypti: ~~simile~~
Eiusdem argumenti.

Mater filium, qui ~~[illegible]~~ dereliquerat clypeum
post occisionem sociorum,
Occidit, dolorem patris memoriam abijciens
Etenim legitimum sanguinem discernunt Celtae [celemque]
Robore pugnantium; in generatione infortunium

Di Giuliano Prefetto d'Egitto
Su la medesima materia

Una madre ammazzò il figliuolo, perchè
Egli dopo la morte de' compagni ~~[illegible]~~
tornava abbandonando il combattere, ri-
fiutando punto cadere de i dolci (?) e
[illegible] nel generato, e quella
Sparta; perchè i Lacedemonij giudicano
chi sieno i loro figliuoli legitti-
mi [illegible] del generoso [illegible] del
combattere valorosamente

Agathij Scholastici.
In Niobes lapidem, [illegible]
Haec mea [illegible] commune ~~Lapidem~~
Lapidem [illegible]
118 Sum [illegible] intus [illegible]
[illegible]
quam [illegible] dentibus [illegible].

Rursus

N incantationis indicia ne videbitur primat

luminis, generationis, et vocare qui eius-

-cemum meam qui, occultas ~~conducti~~ eius terram quieri

buxis, nihil nisis factus en rim.

D. Agata Scolastica.

R. La pietra, colla quale Aiace

fece cadere Hettore

O riandante non mi toccare, che sono

quella pietra, che fui tratta da Aia-

ce nel petto d'Hettore. Io son

nera, non acqua, ma diamante

un piccol diamante gemma, qual

mente lo feci cadere e rotola

re per terra il fulmine di guer-

ra. Oggi in gran parte

Confessioni mammelle

alla mammella, vergogna

del presente guasto secolo. Ma

ciò non mi cale, ben altro temo

che io mi vergogni d'essere

d'infinite giunte di luminari

che non sappiano una cosa nessuna.

In Germanicum Bassi.

Montes Pyrenei, et profundivalles Alpes,
Quae Rheni fluxus prope (procul) aspicitis.
Testes radiorum, Germanicus, quos vivis jecit
Coruscans Celtis, multum Martem belli
Illi itaque sonuerunt congregati, sixilante Bel[illegible]
Marti. Talibus montibus debemus

Sopra Cesare Germanico
Di Basso.

Monti Pirenei, et voi o alpi piene di
valli profondissime, che vedete cascare
il Reno dappresso. Testimonj siete
voi de' raggi, i quali [illegible] mandò Germanico
mentre, che come un tuono cadevano ad
dosso a i [illegible], i quali a ugual
[illegible] insieme, et [illegible] potendo [illegible]
[illegible] tanta [illegible], caddan giù [illegible]
[illegible] con grandissimo [illegible]
Onde Bellona dica a Marte a
[illegible] denaro, a [illegible] noi [illegible]
obbligati.

In Romam. Crinagoras.

Neque si Oceanus omnem exundatione sua [tot]
Neque si Germaniae totum Rhenum biberit,
Roma neque tantillum cedet robur quisquam [seui]
Dextra imperare ei imperium Caesaris [audax]
Sic et senes Iovis quercus firmatae radicibus
Aura, sternunt foliorum ante arida effundunt [ueu]

Di Roma di Crinagora.

Ne se l'Oceano uscisse tutte le sue onde, ne se la Germania beesse il Reno tutto quanto, una picciola gocciola di tanto, ne quanto la potenza di Roma, in niente, che la ardita destra di Cesare regnare. Così stanno l'alte quercie fermissime sopra le radici, & i venti, una fanno loro al tra offesa, se anche portano via talvolta le foglie secche.

Incerti Autoris.

Terrae et maris permutatis itineribus,
Nautam continentis, peditem pelagi
In trecentis lanceis centumviris sublimem murus
Spartae: verecundamini montes, et maria.

Incerta.

Trecento soldati Spartani aspettarono, e vinsero Serse, che veniva addosso alla Grecia con talemente navi e genti, che fatto della terra mare, e del mare terra, passava i monti colle navi, e il mare a piedi. Ora, doveano i vergognarsi nei Monti; e nei Mari.

Ancisa

Quem bellum timens non perdidit, non a morbo.

Contemno [illegible] belli.

eum per pedes [illegible], ut [illegible] [illegible], ut

Morior, expellens et morbis, ut bellis.

Di Ancisa.

Io così la guerra lasciata fuori di me, mi ammazza, [illegible] confondo della malattia, e mi liquefo [illegible] fermata da me: Ma tu spada passami il quore, che muoia come

hu[illegible] an [illegible], leuando mi [illegible] il
male, come fecero la guerre.

que ~~[illegible]~~ dixissent uerba Pyrrus ad
Troiam prospiciens.

Labor mei genitoris irreprehensibilis non
inuenit finem.

Terram ego Troianis eodem animo offerens
ne cui ~~[illegible]~~ fortitudine [illegible] excellentem
gloriam reciti

Et Priamum Regem et quos reliquit Achilles,
Omnes simul in pugna mecum solus
animi [illegible] intenderem

Et Troie oppidum bellicosum depopulatum
Atque Graecis decem annis [illegible] longa
Laborem terminet perfecit

che parole [illegible] dem Pirro quando
Andava à Troia.

La fatica di mio padre, che niuno
può riprendere in cosa nessuna, non
hebbe il debito fine: ma io venga bene
apportando à tutti i Greci [illegible]
[illegible], che m'acquistaro al

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

La parte che sarebbe stata Dei,
dormia sempre spinto se cale
grate Turia

Tu m'hai levato dal quale quel
tanto molesto dolore, che io sento
un peso per la morte d'Achille
nostro padre, il quale Turia molto
sospirando: ma tu hai tuoi ...
grate tutte turbe, e dato a i
Greci un vanto universale con
Orsodecanam, il quale magg.
tem [illegible] cagnostare i Greci e
... dico, [illegible] vede le guerre
tutte quante loro:

quo Agamemnon Atrides
Achille. ..

Lium superbum cecidit, superar
fecit ... ...
Preseam Graius Deus [illegible]
dit, quando Achilles
Iram abscidens utrumque ...
... [illegible] animal.

che scrisse dove Agamennone armandosi Achille.

La superba Troia ti prendera, caduta e ruinata, Agamennone ha conceduto preda la, tutta Troia è preda a Greci, perche Achille, gittata via l'ira, ha preso le armi;

B qui Helenus Arma de Achille

b Pallade adirata dinanzi la Armata il figliuolo di Peleo con arme [illegible] fatale mortale i presenti Troiani scacciano qualche gran ruina e con Hettore a loro preda, perche Agamennone ha dato tali armi a tale huomo.

A Paride di Helena sopra Achille [illegible] armato.

Pridem nata meis animum
Armis invictabilibus, aliquis horri-
bilis erat dolor
Insultabis Troianis a Hectore; E
Atque amare hic deum dea debui
... hunc.

quelle
quae dixerat Hector adversus Patro-
clum, cum non posset ferre lanceam
Achillis.

Hectore
Damna efecisti non valens Achilis
Afferam in mihi deficientibus spolia
che sembra dell' Hectore a Patroclo oggetto
dici che Ei non potean portare la lan-
cia di Achille.

il tuo essere debole non nuoce, perche
non tu hai arrecato le spoglie intere,
quando idem cum ... vulneravit
a Greci.

— ... ecce nunc post cedem meam
corpus quoniam etiam ipsi
Extincti corpus leonis lumine afficit
~~Lepores~~ insultent. Lepores
che sembra dell il medesimo
Eccedo ... dai Greci.

Daremo hora, che io non muto, che anchor le lagri orami d'accostarsi al ingiuriare il lume qui esti è morto

eius Thetis. Cum Thelephus impa diter fuisset eum è uita.

Apoll
Vitis, quod faciemus ga. Prof. freius

Gemmam meum. i. e. cilli. ... xeé lib.
veclinavit in Alexandri Bendis

regulis.

che Thetide errendo stat interna

Telefo da una lite d'una s'ecco

inluppato con un piede.

Che denem fare uite, ... che Apol.

amatore del. Allor avvenne quì

tecca il suo gemme tolle

sacche di Paride!.

Alcei Messeny

Philippy
fortifica muri ... Olimpice. per

Penie: ... claude fores Beatore

Et u. tellus, ... Philippi
... sunt reliquamus ad coelum uia

D'Alceo Messenio.

fortifica la tua mura ... Philipp

ha fatto di maniera, che ... piu

muove. senza le porte di Bronzo
de i Beati. perche la terra e'l
Mare sono sottoposti alle settesim
qe non circonda se non il Cielo.

Alphaei Mitylenaei.

Claude Deus iam aeternis portis indefessos
olympi
Custodi Iuppiter sacrum arcem aeternis aue
Iam enim et mare subditum e Lancea Roma
Et terra celestis vero nec adhuc e
[illegible] inaccessibilis.

D'Alpheo da Metellino

Chiudi Giove le porte infatigabili
dell'~~Eterno~~ alto Cielo: Guarda
Giove la santa Cittadella
del ~~Cielo~~ Paradiso. perche alla
[illegible] sotto
posto la terra e'l mare, e non
ci resta altro ~~[illegible]~~
donde non ci siam penetrati se il
la cortina il regno del Cielo.
La casa degli Dei.

Dionysij Comis

Calliope facunda opes nutrientis Apollo
pare mihi ~~alium Achillem~~ alterum Homerum quia venit
Alter Achilles.

Di Dionisio

O ~~Santa~~ Feconda Calliope del che scherni
Mi tu Sebbiam parcia delle Rode
Partoriscere un altro Homero
è venuto un altro Achille.

Philippi

Multum magni Leonidae conspicatus corpus
ulter interfectum
Xerxes tegebat penula purpurea
Etiam a mortuis autem resonuit Sparta
magnus heros non accipio proditoribus
Scutum mihi sepulchri ornamentum magnum, tolle dona Persarum.
Veniamque etiam ad inferos ut Lacedaemonius.

Di Filippo

Serse sovente videndo il gran corpo
151 di Leonide morto spontaneamente

la ~~facevano~~ coprire d'una veste
purpurea, ma il gran barone
di Sparta insino dall'Inferno
grida: io non voglio codesta porpora,
che si deve ai traditori; a me basti
il mio scudo per [illegible] del mio
sepolcro, lasciatemi i [illegible], [illegible]
i [illegible] che me ne voglio andare
all'Inferno come Spartano. . .

Bassi

Lethea Cymba trecentos quando nautas
secundò habuit orcus, omnes bello peremptos
Spartae hic classis hic Exercitus inquit
unde, ut nunquam antea, et pectore ora
vulnera Et in pectoribus pugnae insignia [illegible]
[illegible] latera Et [illegible]
irrequieta
Summum irreparabilis populus mortis

Di Basso

Quando l'Inferno ebbe nella barca
di Caronte trecento soldati di mare
tutti morti in battaglia, e gridasse

E vera è ~~[illegible]~~ la Attila libera mente di Sparta, quando come tutti sanno le ferite o nel viso o nel petto solamente: Ma tra Sanciatori della nostra Italia, i Spartani nell' eterna ... popolo invincibile nella guerra.

un Greco vedrem quiddi

Cringa guerra

O Thyraden Spartae magnam gloriam vel egregium
Navalem pugnatorem vel omnium gesta egregie pugnantium.
Martis satelles Italus ad ... Kso
Accinctus ex multis ... his
~~[illegible]~~
Agilem ... exercitus vel ... ab hostibus
Rursus bello interfecti exilii ex ...
Cum interfecisset iis qui eum prostraverat, suis servavit duabus
Solus ... suscipiens mortem.

155

Di Crinagora.

Niuno italiano soldato di Marte si lascia indietro. O mio Otriade gloria di Sparta, o mio Cinegiro saldo lo in mare tanto famoso, o mio tutte le [illegible] di tutti gli [illegible], perchè ubbidiendo [illegible] al Re. E essendo caduto in terra ~~[illegible]~~ mezzo morto per le molte ferite, e colpi di [illegible] che esprime l'[illegible] [illegible] de i [illegible] essere stato [illegible] de gli [illegible], [illegible] d'una moltitudine di uomini morti tutti in quella guerra, e [illegible] morendo uccise colui che la portava, la sola a suoi capitani [illegible] solo [illegible] una morte, della quale non si può immaginare la più bella.

Incerti Autores

asteris
Aiacis prope tumulum intrepidi adsistens

Phrygius Troianus quidam vociferans

malem

Aiax autem non ultarius Expectans pla
ipse cinitur uestiorum è tumulo
Expectare autem non sustinuit vivus
...

non risa di esso sia

← Un Troiano stando presso al sepol
impaurosa
cro d' Aiace, cominciò à farghi
un gran braveria di parole dicen
dogli mille mali. Aiace non
potendo sopra più sopportare,
gridò cacciò egli dal sepolcro, onde
che il Troiano si mise à fuggire
← così un vivo hebbe paura d'un
morto.

quod dixisse Achillem ...

Agamemnone

Nostro modo Agamemnon non ...
...am interfecit ... ...

Nostri in certamine quantum ...
...

Nunc ... ~~...~~ ... ...
... ...

156

Tibi enim ipsi magnum damnum eris,
diu morte deterius.
Amplius multa opera † intolerabilia
damna pateris.
Qui omnibus Graecis maximum nollem
factus es.

che doveva dire Achille, essen-
do stato ferito Agamennone
Hora ~~sei tu~~ sarai tu conosciuto Agamennone
quanto sia grande l'animo mio
che uccide gli huomini. hora sarai
tu conosciuto nel campo quanto
sia grande la forza d'Ettore
perche ~~hora~~ hora tutti gli altri si possono
dire morti, mediante il danno tuo
che nuoce à tutti. & tu stesso ti sei
acquistato un danno, peggiore
della morte. tu patisci le pene,
ne giuste, & quei danni, che
si convengono alla sciocchez-
za tua, che ti credesti di
poter fare bastare à tutti i Greci
della forza tua.

Alcei.

Durum et Zeus perhiemem magnam
nimis in Graecis tempestatem, tempore.

Et Nostro Lete duxit ad Europe.
Et Nostro Lete duxit ad Europe.
Et Nostro Lete duxit ad Europe.

ἐπὶ τὸ αὐτό

In quendam Laconem fugiebat pugnam sed matrem
cuius ... facta dixit elevans ense contra pectora
eius. nunc quidem tu appendis continuum vituperium
matri tuae. et dissolvis leges paternas. fortis
spartae. si autem morieris meis manibus dicar quidem
patria mea fuerit libera.
libera — mater infelix, sed conservata in patria mea

ἰουλιανοῦ.

Mater interfecit filium suum derelinquentem pugnam.
post mortem sociorum. recusans memoriam colo...
partus. quia Lacedemonia diiudicat sanguine non
nobilitate generis
nativitate — non robur pugnandi ipse non in generatione [illegible]
filiorum

ἀγαθίου.

ô viator ne deprimas me petra aiacis iaculatrice (tentrice)
(cumulans)
herculis sum nigra et aspera tu autem interroga
[illegible] homerum quomodo ego dereliquerim [illegible]
[illegible] filium (cheronte) primus [illegible] homines [illegible]
[illegible] me a terra vituperia generationis [illegible]
sed aliis ut occultaret me sub terra quia [illegible]
[illegible] factus ludus viri nullius momenti.

ἐπὶ [illegible]

nos montes pirenes, et alpes profundas valles
fontes quam prope de longe conspicitis fluxus reni terris
fulminas celsis radiorum quos germanicarum virium fecit vibras corruscas
multum marte contra ipsos gallos ipsi quidem strepidum
fecere congregati et bellona dixit marti o fili
nostri debemus multum ipsis manibus.

6

Ἀν[illegible]ίδου.

Mus [illegible] ore comede[illegible] serpe[illegible] [illegible] domum nesciuit ostrea[illegible] [illegible] abyssuis, momordit carne [illegible] et [illegible] molle

et statim domus ostrea [illegible] fecit. et comedo [illegible] in

doloribus. ipse aut captus in clausuris [illegible]

[illegible] sepulcrum ipsi tumulus a se ipso factum.

[illegible]

Frustum [illegible] rubeum [illegible] limatum, a dentibus ferreis, minutim arena [illegible] par ubi comedit grave [illegible]. et [illegible]

cuius velox erat [illegible] [illegible] velocissimum. et captus [illegible] medio [illegible] incidebat [illegible] certe

erat et irrationabilibus causa mali.

[illegible]

[illegible] erat et bibebat aquam. et fontes extinguebat, et fluuius pulvis factus erat, et adhuc sera erat [illegible], et [illegible] serpebat, et altera futura erat serpe[illegible]. et altera [illegible] progressus [illegible]. ipse aut [illegible] subposuit [illegible] fluuius, et certe [illegible] totius [illegible] [illegible] intro, et gustum [illegible] [illegible] et [illegible] descendere [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible].

Caesar post [illegible] gusto, [illegible] cibum suaue [illegible] et in [illegible] capello optima mamilla [illegible] [illegible] [illegible] quattor [illegible] miserat [illegible] et statim venia [illegible] ad [illegible] [illegible] cui esse [illegible] mam nec [illegible] illius est inferior [illegible].

velocit' Βιάνορος. mutiuncl.

Viator velox saltumque a uspecio in imū profundū,
qui vidit gregē luporū gulosorū, sed venatione
[illegible] in aqua et alt' proclamavit ad alterū, inops
est morsu canino et profundius [illegible] in longū [illegible]
pontificatus [illegible] stratus est a lupis. et mars [illegible] ferarū quā
natantiū pervenit virū.

Σκινδίου.

Cur o domine expellitis in cur[sum] [illegible] me inseritis me
asinum [illegible] tardū simul cū equis apti exterminio frumento. nū satis est ego [illegible] vinū
debeo ponderis [illegible] necessitatis
sed et contemnimus [illegible] certe reliqui
erat mihi arare te [illegible] cervice mea.

ἄδηλον.

Cur me pastores [illegible] ramus virescit cicada
amāte solitudine, venatione impudens. [illegible] semper
[illegible] nimphas immemo caloris decantatē
pulchra in [illegible] et altis umbrosis. ecce et turdū
ecce et merulū, ecce fas est tot [illegible] raptores terre
fertilis capere [illegible] fructuū vestrorū illos
interficite que invidia est vob. foliorū et roris viridis.

Φιλίππου.

Formica laboresque glebarum exercitus terre. qui depredabat
granum dulce [illegible] agricole senex irascens immersit
[illegible] magnā, puta, quod erat e terra nō appropinquatiros
illuc, ipse formica ex opposito ferentes paleas novas, leves

velut scutulo [illegible] tras sustineo

morbū' acū

luna argenta

a se ipsis didicerat

loco pro fundū.

lucar/mel

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

Ἀγησιόνου.

ὁ muros fide ne uistis ē pane, ite in aliud pe-
netrale, qm nos habitamus tugurium uile, ex quo
rapietis et caseū pingue, et ficus siccas, et cenā
continuā ex quisquilijs. si aūt iterū uenietis deleā
cōminuā in libris meis, plorabitis, uenientes ad festiuita-
te nō bonā.

Ἀντήνου.

ὁ hirta pueri ponedes in te habenas rubeas
Te, ū et frena cervi, os hirsutū, erudiuit te certa
mina equestria circa. te plus dei, ut feras
ipsos delectantes mite humaniter.

Ἀλκαίου.

Quida sacerdos Cibeles matris incisus uenā genitale
difficile ibat p cacumina uallosa. huic leo ingens occurrit
sacerdos fere hiatū aperiens, tragulen, timens aūt morte
sonuit strepuit fere crudā comedens, tympanū ex isonans clamauit tympa-
furor quit. nū ex saltu sacro, et ipse leo clamauit meum
cruentū homicidam, et numine afflatus, uertit pilū
inrotundan ex collo. ille aūt fugiens morte
erepit gratio a dicauit hanc ferā pse ipsā indicando
saltatricē cibeles

Ἀλκαίου.

cāpas dissplenda grandine / post lutinatione
pecudēs a gradis Solus leo in nocte hiemali fugiens glacie in tempestate
nem. et niue, et nebulā frigida, et irā male affectus me
repente bra simul omnia, uenit in aulā pascentiū capras am-
κοινῶ ...tid rupes, ipsi nō curā habentes de capellis, sed sepius
sedebant inuocantes saluatorem, et fera in nocte
illa tolerans tempestatē sedem neque pagus homini
inuria. inopinatio ne in aliquē animaliū abijt rursus intacto factus

Leu aut p incedit summitate mo sin passij
adieanit hac statua bene pede frang
apud nerum fonui shipitu inte.

Νικίου.
flava — et — turpe
O apis ... ver narin mitia producis
flore i florib. ~~vernalib.~~ maturis nolas ad lovi
linquis spirante pone opa tua. ut tuus
thalamus ~~...~~ cofectus ex cera repleat

ἀδήλου.
O Hirundo filia Pandionis luges impfecte ifelix ... sortita uox
longe, mora Breves no ...
luges cessa qm lachrime ... erit expecta
te a multu tepus restat ad lugedu. ut nisi
... dabo ti longu tepus ad plorandu.

ἀδήλου.
Diana filia Latone dedit optimu leue parti ... sine
parvule laborans a catulis ... expanditur
no solis mulierib., sed ipsa diana nouit ...
... ipsos canes ... venatores

ἐπὶ Λαΐδι. vita brevis.
Multa int est int poculu, et summu labiu.

Παλλαδᾶ.
nunc
Hos ~~nunc~~ greci cadentes i calamitate, nunc mortui uiuimus
(a vita nostra dixit) solum in apparentia. ingenio assimilantes vita nostra esse insomnu
(apparentia), via si uiuimus ipso mortuo vita nostra mortua, pdita fuentate
esser.

Ἀγιπατρου.

161

nidum, duriis tres

Augures stellarum dicunt me spiritum reddere et bis tres annos, mihi aut sufficit tertia decennaria

quam hoc post terminans intra dominus, mihi aut

post si sunt Nestoris sed et Nestor venit

ad infernum.

Ad nidon.

stellarum
Vates celestes apposuerunt me sub nostra vite — duasterna vir.

trea decennaria, et bis tres, secetor bis annis

quam tempus est optimus meis etatis. et ipse sis

tertia unius etate mortuus est.

Ad Hecchum.

ata — o Lingua benedicens trassime Hecchum loquacem,

et non loquacem, respondere ad hoc si audio aliquid.

quam ego converta inter sermonem, quem tu dicis, si

aut si tu tacueris, ego et tacebo quem

lingua est inferior mea!

centonum opus gemini ex verba homeri inserta

ministri — o Heroes amici greci servi martis melior alt ...

dicam; sed animus iubet me in extrema parte agri

ubi oblonga arbores nate sunt habitat ea cui

sermo sibi — vita vehemens loques, ut dea, ut mulier.

[illegible] ipso erat — ipsi aut loquebat vocate ipsam, si audiret et venit

loquentem, et vocatem, iterum ipsa loquitur valde comu

niter, ea que erunt dicta. sed ad quod oportet iter

[illegible] — rogare hec omnia hec ego non possum ex opposito vi

dere, neque intelligere, sed prius verbum dixeris

tale — audire.

εἰς θάλασσαν.

paululum — Cum merga pavonacea dilue[?] mersa in litoribus aliquandiu
deinde muliercula petra humida quae ipsa evulsa ab unda
expendens incontinenter misera bibit undam mortis asperam
et simul cum [illegible] liberavit spiritum. quis n.
confideret in navi mari non tutum pedestribus [illegible]
eidem.

εἰς [illegible].

o Mare retro[illegible] sinus Euboici aqua [illegible] retro
grada in propriis fluxibus ordinata in die, et in nocte
adverte [illegible] qualem [illegible] nullus [illegible]
[illegible], est miraculum [illegible], et ego admiror infinitatem
aquae. sed non [illegible] tuum, hoc curae
naturae indocibili.

εἰς θάνατον.

Quid timetis mortem [illegible] [illegible] firmitatis
et dolores [illegible] sola semel ipsa mors accedit
mortalibus [illegible] mortalium [illegible] morbo nomen [illegible]
[illegible] et [illegible] venientes ad alium
mortalium, et [illegible].

Παλλαδᾶ.

Omnes conservamur morti, et omnes nutrimur ut
grex porcorum [illegible] sine ratione. nulla [illegible]
[illegible] ratione. τοῦ αὐτοῦ.

Corpus est passio animae infernus animae, mors enim
est [illegible] animae, necessitas animae, et populus
fortis animae, et ultio [illegible] animae, sed [illegible]
exierit a corpore, tanquam a vinculis mortis, [illegible]
ad deum immortale.

162

ådluder. corpus est in et animam tormentet.
Cumdé Theodorus gaudet, postq̃ ego perij
alius in ipso gaudet. oct. n. cos teneamur moriri

tertij libri
Principium tertiae sectionis

In bonos viros

In Platonem.

Temperantia praestans mortalibus, moresque
iusto ~~[illegible]~~.
Hic iacet vir divinus Aristocles
Si autem aliquis ex omnibus sapientiae
magnam habuit laudem,
Hic habet magnam multam, et invidiam non fert. habet
×
Σωφροσύνη proprie est mentis sobrietas
et sanitas, quasi σώζουσα τὴν φρόνησιν. i. servans prudentiam, ut inquit
Arist. ut σωτηρία τῆς φρονήσεως, ut
tertio[?] Socrates, salus mentis. qua
praecipue excelluit Pla.

αὐτῶν
Προφέρων. Excellens, qui reliquos multum
antecessit.
Ἤθεσι τε δικαίοις. i. iustis moribus, hinc est. Pla
iustissimus, in qua laude ceteras omnes
continent.
Θεῖος. Appellatur et Pla divinus, hoc
quod a rebus caelestibus ac divinis initium
fecit suae philosophiae, teste ac Arist.
qui hoc daemon est appellatus. intensus[?]
Aristocles, et postea a latitudine humerorum
Plato est dictus.

Huius et dulciss. in Dulcitium epigrammatis
auctor ut iniuria temporum, ut librariorum
incuria, reticetur e. Laudat' autem poeta
Dulcitius, siquidem ad primas dignita-
tum honores evecti etiam indigni et
pravis moribus non raro solent, at
summos honores, et summam virtutem,
summis
et integritatem ~~a~~ regibus consequi
id demum ut rarissimum ~~est~~, ita et
multo gloriosissimum ac iucundissimum e
unde qui tales sunt, et dum vivunt
beati merito appellent', et mortui
e terreno corpore totius e carcere
liberati ad coelum evolare dicunt'.

Gli imperadori di Constantinopoli
inalzarono Dulcitio alla somma
beatitudine della vita. ~~facendolo~~
lo fecero per la virtu et bonta sua per consolo
mor ora Et tosto che la natura lo sciolse et
libero dal corpo gli Dij immortali
hebbero l'anima, et q° sepolcro il corpo.

Incerti Autoris

Dulcitium quidem Reges summam uitæ ad beatitudinem

Prouexere ex uirtute, et gloriam pconsolum

Ut autem natura ipsum [eum] dissoluit a terra

Immortales quidem

Ipsum habent Dei, corpus uero sepulchrum h[ic] Tumulus h[ic]

δυλκίτιον Dulcitium nomen proprium, qui ad proconsulatum euectus fuerit a regibus Constan[tinopolitanis] ob eius probitatem

Ex .i. propter

κὴ κλέος Et gloriam [illegible]

[illegible]

[illegible] ipsum.

ἔλυσεν Dissoluit. uidet' alludere ad id quod dicebat Plato, Duplex esse uinculum animæ et corporis [illegible] illum senem ea sua morte rescissa.

ἀπὸ χθονός. A terra .i. corpore, quod nobis [illegible] quæ in terra [illegible]

[illegible] superius illud [illegible] et hoc inferius maximam in lingua græca [illegible] [illegible] nec latine, nec [illegible] expressimus, ut [illegible] intelligi tentetur.

164

Laudat' ab Iuliano hoc epigrammate
Ioannes quidam, tum à bonis fortunae
cum esset Inclitus, et reginae gener
et Anastasij filiae sponsus, tum à bo-
nis ipsius animi, cum esset iustus
et uiter integer, q[uod] è uere laus, et
immortalis, cum superiores cum ipso
extincti fuerint, unde non minus
eleganter quam docte et uere sollicite
ameam illam sententiam, uirtutes
fato non subiacere.

Cui è seppellito Giovanni, nell'animo
nato, aggiungi et mortale, genero
d'una ~~della~~ Regina, mortale nondimeno
sposo et ornamento della proge-
nie d'Anastasio, ci ma ... Egli
era mortale, giusto et buono, ne'
sue opere però mortali, percioche
le virtù vincono la morte.

Ad Benedictum Accoltum Cardineo titulo ornatum.

Quando grauata dedi somno mea corpora lecto,
Pythius ecce deus fulgenti pectore, nostrum
Qui uolat ante torum, roseoq; hęc misit ab ore.
"grandi Ille ego sum" per quem maro carmine, sancti
Exhulit augusti laudes ad sydera, per quem
Struxit agenorides bœotia mœnia, per quem
Porrexit liquidos BENEDICTO musa liquores,
Lumina Tu nostra haud uidisse micantia turbet,
Si cupis et mitidas lauri impedire corona
Bernardine comas, lustres uestigia phœbi.
Noscere phœbeos oculis errantibus artus
Sum iussus, tepidoq; statim mea membra cubili

Eripere

Eripere, et uiridem parnasi scandere collem.
Cùm q ego sacrati fastigia montis adiuj,
Parnasidum nostras cantus peruenit ad aures.

Saturni regnum, nec non ashrea redibit.
Namq gregis reget ACCOLTVS uirtutibus orbem
Humani custos, sceleris uestigia lege
Delebit q noua (leternur) noster alummus.
Correpsi dulci e somno tunc pectora, diuo
Constituiq tibi citius facta ista referre.
Pastor eris (si non mentitur apollo) uirorum,
Quàm primum exibit nigro de carcere PAVLVS.

finis

k. Inclyte.

Ad Cosmum Inclytum Florentię Ducem

Inclyte dux flore summa pietate refulgens
Quem deus ętherę misit ab arce domus,
Optatum ipse petam spumosa per ęquora portum,
Si dederis nudę turgida uela rati.
Quo tibi celorum pro munere sydera uoluens,
Donabit iusto premia digna uiro,
Acme monstrabit populo uotiua tabella
Fluctibus egressum te duce uelivolis:—

Distichon Ad. D. Lęlium Torellum.

Hęc mea nauigero classis mersatur in alto,
Si caret optatis flatibus unda tuis.

Dialogus. Vir, et Amor.

V. Si deus est claro te nullus in ętherę maior,
Dic mihi seue puer cur gemis, atq; fugis?
A. Heu gemo, nam paulus mea possidet arma Torellus,
Pectora nostra quibus neferiat, fugio.

Dialogus. Fuluia virgo, et Corydon Juuenis.

.F. Luminibus quare toruis formose maritum
Me non expertam respicis ò corydon?
Marmoreo forsan proculest àcorpore flauus
Crinis, lingua, color, dulciloqueris, roseus;
Sit tamen hoc, promascitius de pectore, quicquid
Ne quatiat ctebet uiscera nostra dolor.

.C. ⌜Eloquor, an sileo? faueas pudor ore, loquaris
Inquit amor, superat iura pudoris amor.
Ipse ego respicio toruo te lumine uirgo,
(Parce mihi, hęc flagrans ~~prom~~rumpere iussit amor)
Subridens etenim tete offers omnibus ultrò
Fuluia, quo semper uirgo carere solet.

Tetrastichon Ad Zellam.

Non equidem miror deus eui zella uirentis
Nostra tuis angi pectora luminibus.
Illic nama uenus laqueos, posuitq; pharetras
Feruidus ille puer, quēis perit omnis homo

Funde.

.M.

Epitaphium de gryllo

Funde, precor, lacrymas fulgens pietate uiator,
Hoc etenim niueo marmore gryllus iest.
Corpora qui matri stridentia reddere iußus,
Nos prohibet somnum uocis inire sono.

Dishichon In Detractorem.

Non aliena (uidet quis non?) tua facta remordes,
Pectore dum rumpis uerba canina tuo.

Dishichon Ad Cesarem Pichum.

Poscas ante diem librum cum lumine cesar.
Sic tua de casto flumine labra bibent.

Ad Cecilianum

Non ego quos poscis, sed quos tibi mittere posum
Mitto tibi noster ceciliane modos.
(Noui etenim te uelle graueis me mittere uersus.
Non dulceis dictat quos mihi musa iocos.)
Noli igitur rogitare magis pede condita docto,
Sed modo quę nostro carmina fonte cadunt.

~~Tetrastichon~~ Ad Lentum.
Distichon

Credo ~~equidem~~ caruisse oculis qui misit ab ore,
~~Te celeri~~ mortis culmen adire pede,
Viribus eloquiturpuis securus ualere?
Atq; ~~leuius superare~~ ferds per deuia rura,
Cùm tua te lentum nomina lente ferant.

Distichon Ad Bartholomeum.

Tantum inter iuuenes lucent tua membra ~~tenellos~~,
Quantum inter Titan sydera clara micat.

Distichon Ad Lentulum.

Horrida cùm quisq; fugiat uestigia mortis,
Lentule, cur mortem tetra quatera uocas?

Lentuli Responsum

Linquere nam melius uitam est, quàm uiuere turpe.
Sepe bonis quoniam gloria summa mori est.
Nam mea cecus amor corpora solicitat.
Non etenim uitij pectora uexat onus.

Naturam.

Dishichon De Fortuna.

Naturam uitri sequitur sors sparsa capillos,
Quod quàm splendidius; tam magis est fragile.

Tetrashichon Ad Puerum.

Pars redit autumnus currentis pomifer anni,
Vitibus ac redeunt arboribusq; comæ,
~~Et redeunt sicci. puer undæ fluminis alto.~~
~~Ripis atq; redit puer ilenda carentibus undis,~~
Ast ætas fragilis non reditura fugit.

Dialogus. Bartholomeus, et Bernardinus.

. Bar: Quid spectas? Ber: formose puer mea lumina. Bar: qd nam
Tu mea? Ber: namq; illis pectora nostra calent.

Tetrashichon Ad Curas.

Pectore lasciuæ nostro discedite curæ,
Ò ueneris terreros soluite uincla pedes.
Fari uana (nouam uitam noua tempora ducunt)
Non decet, ast magno quæ placitura deo.

siquis

Ad. Burgenses.

Si quis nunc uestrûm superas euadere ad auras,
Cęcaq; regna nigri spernere ditis amat,
Assiduo laceret mortalia uerbere membra,
Pre gelido lacrymę fonte simumq; lauet,
Atq; dee mentem uertat cui fulgidus ęther,
& cęlum, tellus, salsaq; paret aqua.
Nam quicuq; suum numen ueneratitur almum,
Judice me, mũq; tartara adima ruet.

Saphicon in diui Nicolai laudem.

Diue quem proles celebrat minerue,
Auguris pubes studiosa phębi,
Diue quo gaudent helicona musę
Jure colentes,
Diue quem uotis ueneranter omneis
Ciuium turbę, pueri, seniq;,
Diue quem clamant inopum benigna
Voce caterue

Ad Ioan: Bapt: Concinum Bm.

CONCINE egregij Parentis, atque
Nostri gloria, queis dedit beata
Iusci flumini's, altiorq; Vallis
Nomen non nimis hercle panitendum;
Franciscum siquidem tulit Petrarcam
Quot sunt, quotque fuere nunc, et olim,
Quotq; post alijs erunt in annis
Iusci's natibus usque præferendum.
Nanq; hoc tempore cæteros tacebo,
Vt verum fatear tibi, tui me
Maximo endecasyllabi dolore,
Et sæui's animi æstibus leuarunt,
MARTINI mihi morte concitatis.
Quare ago tibi gratias, agamq;
Dum viuam, Patris o decusq; nostri.

17)

2. Ad Benedictum Varchium in
obitum LUCÆ Martini. 2.

Cuales Aerio è vertice montium
Amnes primum humili flumine defluunt,
Radicesq; suis imbribus arborum
Imas suauiter irrigant;
Ac mox, propositum dum peragunt iter,
Paulatim innumeris fontibus alueum
Aucti, præcipites iam magis, ac magis
Quercus funditus eruunt.
Qualisue Ismarius Thracia ab ultima
Primum flat Boreas lenis, et æquoris
Vnde raucisono murmure perstrepunt
Ad primi uada littoris:
Maior dein hyemem concitat horridam
Incumbens pelago, nec prius impetum
Auarum cohibet dura minantium,
Quam secum omnia uerterit.

Quassasq; ad scopulos impulerit Notus
Sæuo circumagens uortice turbinis,
Syrtesq; in medias urserit, et rapat
Alto cinxerit æquore.
VARCHI sic lacrymas fundere soleamus
Sic leues gemitus, sic querimonias,
Siquid, quod miseri nolumus, accidit
Sic suspiria primulum
Non alte petimus, postmodo quæ suas
Vires concipiunt non secus, ac leues
Scintillæ silicis fomite in arido
Sensim incendia suscitant
Luctum luctus alit, quando aditum semel
Mœrori penitus qui patefecerit,
In mœrore iacet perpetuo, et malam
auget tristitiam in dies,
Donec fractum animum sollicitudine
Victor præsidijs dejicit omnibus,

Nec se praterea perditus exigit,
Nec Carus moritur suis.
Ergo mollitiem Sane protinus abjice
et finem numeris flebilioribus
Tandem impone, tuos mœstus ab æthere
Jam iam coercipit auribus
Questus, et lacrymas damnat amabiles,
Tactus pierio qui prius audijt
Voces lalaiseguas sæpius, et modos,
Quos cantu dare sueueras
Atque odit querula carmina tibiæ,
Postquam in perpetuam lumina condidit
Noctem, ille ingenij cultor, et artium
MARTIVS bonus occidit.
MARTIVS Probitas cui parit, et Fides
Immortale decus, nomen et inclytum,
Quod nullo intereat tempore, dum Poli
Pascent sidera uertices.

Ad Benedictum Varchium

Vt mors Ietsali percussit uulnere pectus
Lucæ, cæ intrepido sic moribundus ait,
Quæ summa egregia, quæ nostro ex funere laudis
Gloria, quæ uenient, quæ spolia ampla tibi!
Cui sacræ gemino LAURI decantat amores
Daphneo duplici cinctus honore comam;
Cui dulces Arni numeroso carmine Cygnos
Ethpserat, Aloïdæ nobilis alter olor,
Cui fama notus super est Garamantas, et Indos,
Doctrina, eloquio, mente, animoq; potens,
Cui rapit hærentes Erebi pallentibus umbris
Vi magnus magna VARCHIUS ingenij,
Me nigri euellet nigris e faucibus Orci
Iæua quibus me iam tela dedere tua,
Iamq; illo custode ferar securus ad astra
Et clarus uiuam clara per ora uirûm.

Hieronymus Amaninus.

Ad Hieronymum Lanium .S.m

Quas tibi TANINE grates! quæ munera dona,
Et pietate tua reddere digna queam!
MARTINUM cum se solantem carmine dulci
Indicis, solet ut mox periturus olor.
Et me tam claro tollis super æthera cantu,
Non idem ut videar, qui soleo, esse misi.
Grata tamen nobis tua sunt mendacia, laude
Quæ me non vera sydera ad alta ferunt.
Nam quis vel falsò laudato à Vate recuset
Laudari! et fictum nolit habere decus!
Ipse quidem LUCAS ventura in secula vivet,
Vivit et æternûm docta per ora virûm.
Nam quæ Tyrreno scripsisti carmina versu,
Et quos nunc Latio concinis ore modos,
Perpetuum illius clarissima nomina in ævum
Diffundent, ipsum subripientq; neci.

Ad Benedictum Varchium

Dum tibi Vates Italæ, dum tibi cantare bella
Magnanimumq; patris regentis facta Veientum
Dicere; nec te nunc tantis de rebus agentem
Deficiunt animi, aut uires dat Phœbus Varchi,
Nos humiles tantum nostris intexere chartis
Jam dudum, nomenq; tuum, conamur, et ipsas
Quæris adeo totum comples uirtutibus orbem,
Sed nostris Deus inceptis, sed magnus Apollo
Obstat, et inuitis meditantes carmina Musis,
Non tamen hæc quoduis mihi præstare fauent
Possunt, et tenues quoduis sor tempore uires
Respuerit, nostra ne dedignere labores.
Parua etiam sepe ipse Iouem, Diuumq; (creator,
Cui Mare, cui Tellus, soli cui sydera parent,
Respexit placido mortalia munera uultu:
Sepe Deum uili resperſa est ara cruore:

Ipse etiam Laurus Nonidum, Latonia proles,
Qui Lyciæ nemora alta colit fontesq; fluenta;
Non Deus hanc sua de dignatus honore,
Nec Speciosa sua celebrant carmina laudes
Mortali, quamvis ingens, suaq; vita fuerit,
Vel tamen illum ingens mille alim ut Pythona sagittis
Jamq; cruor Diræ atq; lumen, ac corpore toto
Straverit, ingenti tot rigens vulnere premeret,
Totq; Solo Phœbi, et montes, dilapsus harenas,
Sedantem sanie, et sanie, sagittaq; cruore,
Vel quæ dum tollens arcum splendida solus
Insequitur, dum tot pecudes errata sagittis
Dejecerit, et rapidis ut Phœbeus ignibus ardens
Irrita. Nunquam fugam rapida Penea per agros
Concita non fessus pariquam, nec ille pedibus
Victa capessebat; longo cum festa labore
Constitit, atq; ardens Phœbi ad sua pectora palmas
Hæc superos vana pro virginitate precata est.

Dij, quibus ipsa mee olim hunc uirginitalis honorem
Deuoui, Iuq; o Genitor chariſsime uiam
Vota precesq; Deus Lingua mortalis quicquam,
Vim superi probibet, meum et seruate pudorem,
Aut Delius præcor, sic nobis nunc ima desiscat.
Audijt, ætq; imis tristis Peneus ab undis
Scit nate pater auxilium; quod ferre petenti
Nunc potuit, quæq; ante omnes et corpore nimphas
Præstabat, pulchra et facie; nunc frondibus arbos
Præstat, et antè alias uiridi tempora cingit.
At tua non deerant olim qui dicere facta
Audebunt, nomenq; tuum super æthera tollant,
Et plectro grauiore canant tua tempora VARCHI.
Felices quibus hoc unquam formosus Apollo
Annuerit. non me tantum, nec diuitis agri
Munera, nec tantum Frigijs innixa columnis
Regia iuuent, non ipsa magis nec Regna, nec Vrbes,
Quam meritas nostro complecti carmine laudes.

Vestinum dulcers Musarum uisere coetus
Virgineúmq; Helicona Puer consuerit, et omnes
Causas [illegible] sequi, [illegible]
[illegible] ut fœta implerint omnia cantu.
[illegible], non [illegible] Phœbi tardum, [illegible] Soiones
Carmina, non quæ St. mirata: Hæc [illegible]
Quin ipse Thaliæ fera, rapuitq; mouere
Sepe feras, rigidosq; uiros, et flumina cursus.
Hæc tua me [illegible] docuerunt fœcundia dictis,
Hinc, ut Naturæ causas, atq; abdita rerum
Claustra, uiasq; uias, lunæq; laborem,
Ceteras etiam quæsiuit addiscere linguas.
Quamuis et patria gaudet sermone uideri
Et quantum ingenio posses, satis omnibus unus
Ipse uideo Iouis imperijs, et munere Diuum,
Illectis Latij rebus; patriæq; tumultu
Iampridem summo Cosmvs demissus olympo
Haud dubie ostendit; tibi iam committeret um
Scribendas Patriæ clades; pugnataq; bella;

Atq; obsessa diu totius uiribus orbis
Menia: tum nomen genitoris, et inclyta facta
Moribus utq; etiam atq; animi probitate, fideq;
Et merito ad tantos fueris perducta honores,
Vnde tibi decus etenum, nomenq; parauis.
Hæc mihi si liceat minus, et quę plurima possent
Præterea dicti dete doctissime VANCHI,
Omnia carminibus complecti; non mihi certe
Hæc fuerit tentasse minus; nec gloria parua
Hinc nobis, nec paruus honos quęretur: et ipso
Quod canimus, nostrum uiuet cum nomine nomen.
Quod modo si inceptos non aspernare labores,
Et nostra te aliquid, quacunq; e parte tamenę
Delectant, quęcunq; olim me fata manebunt,
Quicquid ero, non ipse unquam tua dicere facta
Desistam; semperq; meis tua gloria cãtis,
Semper honos, nomenq; tuum, laudesq; legentur.

Jo: Batista Pellegrinus.

Versi Latini

Mariæ Medicis Principis Clarissimæ Tumulus.

Cum MARIAM Medicem summa uidisset ab arce
Immaturo erectam funere Pallas ait:
Hæc mea cum cœlo contexeret, balteat orbem
Terra, sed extincta, nil nisi terrea iacet.

Traduttione di Michelag.o Vinaldi.

Pallade uegghiando dal sublime Cielo
Hauer morte crudel tolto di terra
Dell'alta stirpe Medica, e dal Cielo
Gentil Maria scesa poco anzi in terra.
Disse: bene hebbe ond'aggualiarsi al Cielo
Mentre tra Noi uisse costei; la terra.
Hor, ch'ella è morta in terra, e mia in Cielo
Terra è la terra, e non più tarsi al Cielo

2

Ad Franciscum Mendotium Caed: amplis:

Nunc demum Senis consultum ault bene Cæsar,
Quia Etrusca olim regna beata tenet.
Cum te MENDOTI legêre ex omnibus unum
Doctrina Prisci, tum pietate parem.
Cui tantam imperiò moderandam, ac legib, urbem
Ornandam, et sanctis moribus acciperes.
Publica Senarum sic res extincta resurget,
Immo etiam antiqua, te Duce, maior erit.
Ego, nec Augusti, nec magni regna Cosmi
Vota, licet meritis forte minora tuis.

Ad Julium Stuffam

Ego et Te Jolli nostri mos improbus ævi
Viderit, et recto consilio abstulerit!
Ego tot, ac tales tam pulchro è germine flores
Nullis præmetis fructibus aruerint!
Nec quicquam nostri monitus, præceptaq; nostra
Tolq; præceptanto profuerint studio!

Sic quandoq; suo volitantem flamine Cymbam
Vis venti in Syrtes egit, et in scopulos.
Sic etiam Lucem tranquillo mane serenam
Eq; dauit subitis imbribus eluuies.
Sic seu, sic quondam frementi turbine nimbus
Perculit horrisonans nimbus, et abripuit.
Me dolor et luctus, sed te quoq; damna sequentes
Atq; pudor damnis peior et interitu.

Ad Cosmum Medicem
Flor: Ducem

MAGNUS eras tez se, sed maximus inclyte Cosme
Palleret magnanimi Tullius ere tibi:
Et nunc te foecto, quo nec felicior alter
Nec melior, multo se quoq; maior erit.
Cui afflicta suisq; diu prostrata ruinis
Tala ters itezum tollet ad Astra Caput.
Et decus antiquum, et uetere tum facta alta Parente
Insignibus, prisces egressa labor.

Ad Alexiannum Saluiatum.

Saluiadum spes alta domus ALEXIANE mihiq'
Quam uita atq; ambo lumina cara mea.
Non nulla à nobis tibi uenit epistola, ne me
Esse putes non gratum immemorem tui.
Nang ita desidiæ tigri, et torpedo uetorum
Sustinuit animum mentem animumq; mihi:
Non deseram calamum uix unquam ut tumere tos
Et dia amicitiæ sat tacere effugis:
Ego commodi culpam non ipse, sed omnem
Substinet effeto corpore languor inest;
Exculta ut taceam, nec pagina nescia, quæ me
Longe etiam solito distinuere magis.
Proxes ipse, nec dedignabere Amico
Vt ualens tandem scribere, gratulegera.

Cæsari Herculano

Si res conueniunt uerbis si et consona uerb
Sunt uerba Alcidor, Cæsar erit q̃ uirtual.

O PAVLE Vrsine, celamenq; et Glozia gentis
Mannanimi è Cesiæ deditionem atq; eorum
Qui duri; Martis, qui'ense Palladis artes
Sauitæ exercent colonæ: mente tenus.
Immensum Lætare, tibi fœcundus ager,
Qua nulla est usquam fœlicior, aut ditior.
Et fundens nobis numerosam fa cito proles
Quæ Latium, et magni Tyberidis arua regat.

Ad Sylvium Antoniarum.

Mannanimi Ducis et Iberæi pulcherrima, et alta
Progenies Soli es Antoniane tui.
Quos inter late, uirtute, et maximus annis
Transiberius Patrio clarius ore micat.
Non colere et toto uenerari pectore nostri
Meretis est, digne sed celebrare, tui.

Ad Carolum Caraffam Aprutiæ
Bononiæ legatum.

Nec tibi difficilem tortissima Stracta Lycurgum,
Nec facilem inuidet maxima Roma Numam.

Te eo te quandoquidem nunc mitis, nunc̄q̄ severus
Cum bic exigit ratio, tum illuc rapit animus:
Vide nec iniustos non debita frena coercet,
Et celebrant semper tua mira diva Boni:
Hæc dum Celsinas tuo te moderate habenas
Lentius, exiguas CAROLE Rhenus ait.

LAURENTIO LENTIO
Bononiæ magistratui.

Nunc mea formosa est, nunc̄q̄ Bononia felix,
Ita ego uel magnum LAURE Tybrim supero:
Cum tu iustitia, ac nulli pietate secundus
Alterna laxas frena remiq̄ manu.
Præside te nulli non præmia infligitur, et Re
Præside non ulli præmia extrahunt.
Perge modò, ut nullus sit me felicior Ennij,
Et celebrent nomen sæcula cuncta tuum.
Hæc tibi Apollinea redimitus tempora fronde
Magnus ab exiguo gurgite Rhenus ait.

In Varchium

Dicite foelices animæ, quas posse renasci
Doctoris Sanij dogmata sacra ferunt.
Quam priscor, animam natum migrasse putatis
Augusta in Varchi corpora corporibus!
Mincigenę simul hunc intra migrasse Maronis,
Petrarchęj animam credimus Arpinęn.
Nam Latina Chily modulans, seu carmina Musæa
Ipsor, versus æquiparare solet

Marcus Tullius Berorius.

Ad M. Tullium Berorium

Si verum est animas in corpora posse reverti;
Affirmant Sanij, quod documenta senis;
Ipse nec appellor, nec sum bone Marce Petrarcha
Aut quem divino Mincius ore dedit.
Tu vero, ut facis, sic es quoq; Tullius, id quod
Ostendunt docta scripta polita manu.
Ergo quod falso tribuis mihi; vere, ego verus
Do tibi; quod nec te posse negare puto.

Benedictus V.

Ad Benedictum Varchium.

Nostrum Mantua desinat Maronem,
Veronensis ager suum Catullum,
Cesset Bilbilis alta Martialem,
Nasonem quoq; iactitare Sulmo,
Cedant secla nouis priora seclis,
Iam uincant ueteres noui Poetæ,
Tu primis duce Varchio Poeta,
Quem Florentia mater, ac alumna
Natum florida floridum creauit,
Vnus quatuor hic refert Poetas,
Quos tot laudibus extulit uetustas,
Vnus Varchius est, quis hoc negabit!
Prudens grauis, bonus, et facetus
Vnus Varchius est, quis hoc negabit!
Catullus, Maro, Naso, Martialis.

Moraldus.

Ad Joannem Baptistam Morandum &c.

Tuos Hendecasillabos, quibus me
Quod tua est bonitas, benignitasq;
Non solum annumeras, o quod esset,
Sed priscis quoq; comparas poetis,
Imo non dubitas, pudet referre,
Illos dicere Varrebo minores,
Tercentum, puto, millies, et ultra
Magno non sine gaudio, rubore
Verum non sine maximo relegi:
Nam quis tam foret, obrecto, immodestus,
Vt se crederet esse, non Maroni
Dicam grandiloquo tuo, aut Catullo,
Diserto, lepido, uafro, uenusto,
Sed quos Sulmo dedere, Bulbilusq;
Arrii hoc tempore rite comparandum!

Bened: Varchius.

De Benedicto Varchio

VARCHIVS ętęrno celebrat dum carmine Lauri
Dulcisona mulcens, ętęrea uoce chelyn.
Iupiter e coelo numerosq; mirabatur, et artes
Hic ait est proles Delius ipse meę.
Arbor, bonos nemori cadies, quam pessima Ventis
Lędere, nec sęui fulminis ira potest.
Tu frondosa uires meliusq; uiuebris in annos
Aonio cum te nectare Apollo riget.
Et facie uisa pręclari uatis: an inquit,
Mortali diuos egredęre licet!
Phębe, Cupido uelut magnos olim arcus bonore
Hic tibi Vir plectrum, fabriciusq; Lyram.

Fier Vall^us

O scula si non sint, quid castus posset Amator
Expetere, aut castus quid daret ipse puer!
O scula Amatorum libare sit ultima meta:
Sit puerot oscula ultima meta dare.

Alexander Puccius Benedicto Varchio

Dum magno gratus Cosmo clarissimus orbi
Vive, et Supremo dedico cuncta Deo.
Non inuisa mihi, torpentia per uada, cymba
Ducitur, ut uita fraes̄ patrez à misera:
Neue foret quicquam, quod finem arcêre beatum
Hunc posset, fraudi quem mezuere hominès,
Iuuentus iam est, quæ cantet mea funera cunctes
VARCHIVS eximius, VARCHIVS alter ego.

Ad Alexandrum Puccium R.

Cum mihi ALEXANDER clarissime, et optime cultum
Misti cum culto carmine epistolium:
Scilicet ut nostros consolarêre dolores,
Et tristem, quę me torquet, amaritiem;
O dulcis nuper sublati fratris Amici,
Qui mihi erat longe carior hisce oculis
Vi pietate tua poteras, neq; moribus istis
Dignius, aut nobis gratius efficere.
Et quoniam tu me reuocasti à limine mortis
Ipse tibi hoc corpus debeo, et hanc animam.

Ad Benedictum Varchium. In obitum
Lucæ Martinij. Jo: bap: Concin:

Quòd nos ad lachrymas, boni sodalis
Amissas obitu, admodùm dolendo,
Cur ab, non mihi, tam venustè, et aptè,
Dederunt superi explicare, ut altè
Cordi hærere, novum hunc meum dolorem.
Namq et tu, totius, mei misertus,
Solatus querulum modò fuisses,
Et nossent alij, bonis quibusq
Perfectum numeris, uitum beatum.
Nunc, in hoc ego maximo dolore,
Tantùm reperio hanc mihi quietem,
Quòd uixit benè noster hic sodalis.

Ad Joannem Baptistam Concinum R.

CONCINE egregij Parentis, atq;
Nostri gloria, queis dedit beata
Brusei fluminis, altiorq; Vallis
Nomen non nimis breue proferendum;
Franciscum siquidem tulit Petrarcam
Quot sunt, quotq; fuere nunc, et olim,
Quotq; post alijs erunt in annis
Musicis Vatibus usq; præferendum,
Nunq; hoc tempore cæteros tacebo,
Vt verum fatear tibi, tui me
Maximo Endecasyllabi dolore,
Et sæuis animi æstibus leuarunt,
MARCINI mihi morte concitatis.
Quare ago tibi gratias, agamq;
Dum viuam, Patriæ & decusq; nostri,
~~Quei clare dedit alta Vallis Nomen, quo magis nos superbiamus,~~
~~Quam quisq; nisi stultus dubescit.~~

Benedicti Varchi.

Ad Benedictum Varchium Obitum Lucæ MARTINII.

Quales aerio è vertice Montium
Amnes primum humili flumine defluunt,
Radices q; suis imbribus arborum
Imas suauiter irrigant,
Ac mox, propositum dum peragunt iter,
Paulatim innumeris fontibus alueum
Aucti, præcipites iam magis, ac magis
Quercus funditus eruunt.
Qualis ue Ismarius Thracia ab ultima
Primum flat Boreas lenis, et aquoris
Vndæ cauisono murmure proximant
Ad primi nada littoris.
Mox dein bremem concitat horridam
Incumbens pelago, nec prius impetum
Furacem cohibet dura minantium,
Quam secum omnia uexerit,

Quassasq; ad scopulos impulerit Notus
Socuũ circumagens uortice turbinis,
Syrtisq; in medias uexerit, et vastax
Alto cinxerit aggere.
Vsquam si lacrymas fundere sueuimus,
Sic lene gemitus, sic querimonia,
Siquid, quod miseri nolumus, accidit,
Sic suspiria trimulum
Non alte petimus: protinodo quę suas
Vires concipiunt non secus, ac leues
Scintillę silicis fomite in arido
Sensim incendia suscitant.
Luctum luctus alit. quando aditum semel
Mœrori penitus quĩ fatefecit,
In mœrore iacet perpetuo, et malam
Auget tristitiam in dies,
Nec fractum animum sollicitudine
Victor præsidijs deijcit omnibus,
Nec se præterea proditus exigit,
Nec carus morituũ suis.

115

Ergo mollitiem hanc protinus abjice,
Et finem numerij flebilibus
Tandem improne · tuos moestus ab ethere
Jam iam precipit auribus,
Luctus, et lachrymas damnat amabiles,
Tactus prisco, qui prius audijt
Voces dulciloquas sospitis, et modos
Quos cantu dare sueueras,
Atq odit querulæ carmina tibiæ,
Postquam in perpetuam lumina condidit
Noctem, ille ingenij cultor et artium
MARTINVS bonus occidit:
MARTINVS probitas, cui parit et fides
Immortale decus, nomen et inclytum
Quod nullo intrecat tempore, dum Poli
Pascent sidera uertices.

Petrus Angelius Bargæus.

Ad Ven. D. Vaccium in obitum Lucæ Mariæ.

Vt Mors telbali percussit ulnere pectus
Lucæ, ore intrepido sic moribundus ait
Quæ summa egregiè, quæ nostro ex funere laudis
Gloria, quæ veniet, quæ spolia ampla tibi!
Cui sacræ geminos LAVRI decantat amores
Daphneo daphnes cinctus honore comas;
Cui dulces ARNI numerosa carmine Cygnos
Cuspezat, Mosæ nobilis alter olor;
Cui fama nobus super est Garamantas et Indos,
Doctrina eloquio, mente, animoq; potens;
Cui capiti lucentes Cœli pallentibus umbris
Vi magnus magna HERCVLIS ingenij;
Ne nigri euellet nigris e faucibus Orci
Fœua quibus ne iam tela dedere tua.
Iamq illo custode fretus secura ad astra,
Et clarus vitam clara per ora refers.

Hieronymus Lanius.

186

Ad Hieronymum Parinum

Ep.m.

Quas tibi IANINE grates, quæ munera dona,
Et pietate tua reddere digna queam!
HASDINUM cum se volantem carmine dulci
Inducis, solet ut mox petituus olor.
Et me tam claro tollis super ethera cantu,
Non ideo ut uideat, qui soleo, esse mihi.
Grata tamen nobis tua sunt mendacia, laude
Quæ me non uera sydera ad alta ferunt.
Nam quis uel talis laudato à uate recuset
Laudari? et fictum nolit habere decus?
Ipse quidem Lucas uentura in sæcula uiuet,
Ibit et æternum docta per ora uirûm.
Nam quæ Tyrreno scripsisti carmina uersu,
Et quos nunc latio concinis ore modos,
Perpetuum illius clarissima nomina in orbem
Diffundent, ipsum subuehentq; noui.

Ad Benedictum Varchium

Cum Laudes homines, valens g lacessere cantu
Divos, quis tibi, quis, quod male dicat, habet?
Quod male nemo tibi dicit Benedicte Poeta,
Vel bene quod cantas carmina, omen habes

Laur. Videoscius.

Ad Laurentium Videoscium. L.

Nolo negare malum VIDROSCI me esse Poëtam
Quod bene non dico sum Benedictus ego.
Qui sic me sacco subreptum è fonte vocavit,
Aduersum teb nomen habere dedit.

Benedictus Varchius.

Ad Benedictum Varchium.

Gaudeo quantum mihi docte VARCHI
Grande Musarum decus, et sacerdos
Quod tuo tandem mecum vocari
Digner amore.
Tanto tantum magis, et meorum
Debeo rex, domino, et patrono,
Tradidit, qui me tibi, certatim
Sepè quod esses

Ille ecce festus mihi semper, ille
Semper, et signo notandus
Quo die nidi tua neza nostro
Brachia collo.
Mollius cingunt hederæ columnas
Baccias nectit uaga uitis almas,
Nostra quam nodo eligat tenaci
Pectora uictus.
Iam tuę quondam mihi nota magnę
Fama uirtutis fuit; addidisti
Multa tu præsens mihi uisus ipso
Nomine maior.
O
mnis assurgit tibi; te loquentem
Doctus, et Phœbi chorus obstupescit;
Siue tu certo pede, seu soluto
Scribere mauis.
V
ive felicem, nocuique uitam
Liberam curis; age dic CARINI
Optimi claram ingeniùm aut amatæ
Phyllidis ignes

Inter hæc docti meritos honores
Lentij ne tu taceas, et illi
Plurimam nostro rogo, die salutem
Nomine VASCHI.

Franciscus Ronconius.

Ad Franciscum Ronconium S.

Quę mihi multi sales, atq amoris
Plena misisti bone amice nuper
Carmina ex omni celebranda parte
Grata fuerunt.
Non quod ad Coelum lepide, ac venuste
Me quidem falsò tamen extulisti
Nam mihi de me, volo nec ipsis
Credere amicis.
Sed quia in terris nihil esse dulcius
Dulcius, nec quod breuat magis, quam
Omnium se se studijs probare, ac
Plurimum amari.

Optimum clari ingenium CARINI
Concini debet grauiore plectro;
Dedecet magnos tenui Camena
Dicere honores.
Ecquis nam quis tacitus relinquat!
Quisue tot doteis animi referre
Audeat! si non tua Musa, quę nil
Carius illi

Ad Albertum Bolognectum

Vt te magne Puer magni Patris incrementu
Albertum amplector, aspicio q libens!
Iam nunc prospiciens animo qualisue futurus
Et quantus sit te uiuere fata uolent.
Cur autem nolint! nisi si rara omnia nec hoc
Tempore decerpant, uertere funeribus.
Ergo care Puer, cari Patris incrementum
Viue diu, et seclum pergè beare tuum.
Et me qui uestrum iampridem admiror utrung
Dilige, uti magnus diligit ipse parens.

Benedictus V.

Ad Benedictum Varchium.

Nqui equidem Lato quam mors dominet in orbe
Juris, et heu quantum uendicet illa sibi.
Per terras semper, quę omnes vimpune vagante
Atq hominum passim corpora sternit humi.
Sed mea quid refert! nomen quando inclite VARCHI
Ipse poter letho surripuisse meum.
Non igitur dubites, quin te per ame mq, colamq
Qui mihi mors quantum detrahet, ipse dabis.
Qui me, qui Patrem mito sectaris amore,
Totq animi prebes pignora certa tui.

Ad Achillem Bocchium.

Bocchi ego te Laudem! Laudem te ego maxime Bocchi.
Quem uix miratur, uix coluisse queo.
Ipse quidem dignus Laudari, at non ego dignus
Qui Laudem, cum sim Laude tua inferior.
Ergo mi Bocchi doctissime, mi optime Bocchi
Te laudent alij, mirer ego atq colam.
Atq utinam ingratus ne dicar, neve malignus
Sit Te mirari, sit coluisse satis.

Bened: Var:

185

Benedicto Varchio

Maxima de minimis facere est natura opus, unus
Maxima de nihilo Rex facit omnipotens.
Non modo de minimis meritis facis inclyte nos
Sed tibi, cum libuit, maxima de nihilo.
Naturam, atq Deum equiparas clarisse VARCHI
Diuino Laudes dum canis ore meas.

Ad Benedictum Varchium.

Nostrum sume gelu, quod cum gustaueris ipse
Esse quod est, poteris iure negare gelu.

Sebastianus Corradus.

Ad Sebastianum Corradum

Qui Corrade ignis, que nix in pectore neo est,
Et Tanais Calidus frigida, et Etna foret.

Ad Eundem

Frigida sint, an non tua munera nescio, verum
Hoc scio, quod non sunt frigida mitra tua.

Idem.

Ad Caesarem Hezeulanum

De Te quid credam! non tantum nomina, sed eos
Hezeulis, et magni Caesaris unus habes.

Si res conueniunt uerbis, et consona rebus
Sunt uerba Alcides Cesar ezig simul.

Ad. Matheum Greforium

Nobilitas, et opes, et rare gradia forme
Sunt fragiles, et quas uel leuis aura rapit.
At uirtus stabilis possessio, firmaq habetur
Gaza. Vt, quam nec mors rapere ipsa potest.
Quod si uirtuti per se clarissime honores
Iungunt et forme nobilitasq et opes,
Tunc demum uere felix, planeq beatus
Efficitur, bona tot, cui dedit ipse Deus.
In primis ergo uirtutem, cetera postbane
Excole: Mortales que facit una Deos.

Ad Benedictum Vaechium.

Versio de uero cum Tu loquereris Amore
Quod dixi, atq probo, dixeris, atq probes.
Dixi ego precedat meritorum summa sequari;
Vt nascatt Amor, nostraq mens at amet.

Vanaq̃ nunc etiam probo non dixisse, sed apta
Exprezior sed quę uera magis Reipode.
Nam ut nosco tantis Te VARCHI o maxime biten
Laudibus, oraq̃ per docta uolare Virũm.
Protinus hinc amo Te: sed et hinc fit, protinus ut
Admixer tantum te obstupeamq̃ simul. Vale

Ber: nus Realinus

Ad Bernardinum Realinum.

Dico ipse atq̃ probo, quod tu dicisq̃ probasq̃
Nam quę tu affiemas, quis Realine neget!
Me tamen et meritis non precedentib⁹ illis,
Ipse tantum uerè uerus adussit Amor:
Ni tu forte uoces meritor⁹ nomine magnę
Fortunę, aut animi, aut corporis ampla bona.
Nam quis amet pulcrum quod non sit uel utile et
Et pulchri appello nomine quodq̃ bonum.
Ipse tibi fortasse bonus sum uisus, et hinc est
Quod me adeo, si non falsa loquaris, ames.
At Te ego non uisum, tantum de nomine amaui
Ingens sed meritum non leue nomen habet.

B. V.

Sebastiani Corradi Tumulus.

CORRADUS iacet hic: tristis uenerare sepulcrum
Quisquis es ingenij, uel probitatis amans.

Forsitan plangis, et con pietosa mano
Sparga'à questa Urna ogni più caro odore.
Ai dentro il dotto, e buon SEBASTIANO
CORRADO ha l'ossa, e'n Ciel suo stato core.

Ad Julium Nobilem

Eximie quod te Juli bene amemq', colamq',
Non tua nobilitas, nec tuę opes faciunt.
Eximie sed quod me mutuò amasq', colisq'
Et summo, quod sis dignus amore, cali.
Hinc mihi desiderij me amare, et amabilis esse
Ipse es. te summo semper amore colam.
Et uelut ipse nihil bone Juli te peto frustrà
Sic tu nihil frustra mi bone Jule petes

Votum ad Apollinem pro Cosmo Medice Florentinor. et Senensium Duce Ferdinandum Febrim habente.

Ut a: Lauree tibi Phebe tuis appendimus aureis;
Sic pias humili fundimus ore preces.
Tu Dueis etruscii, quo nec prudentior alter
Nec melior facilis languida membra leua.
Nec te magnanimo Diuum pulcherrime Cosmo
Deniteat sanctas applicuisse manus.
Ille quidem egroti sed non solus: quia secum
Iustitia, ac pietas, cum probitate iacent.
Huic quaeso: tua propera: non hoc te Vaccine
Tota sed illius nomine terra rogat. (Ode 1)

Ad Baccium Valorium.

VALORI, quo nil mihi dulcius aut magè gratū
Si licet, et fas est obsecro die quid eras.
Ciuilis num Tu sinuosa volumina iuris,
An tritus magnum voluis Aristotelem.

Ipse ego, spectantes dum findit Sirius agros,
Omniaq; ardenti sole recusa rigent,
Ad Gallum densa frondosæ uitis in umbra
Prostet aquam recubans otia lentus agat.
Ille quoq; idem ut facias ualde moneoq; rogoq;
Socium te: cum hostis uincere, uelle mei.

Ad Cosmum Medicem Florentinor.
et Senensium Ducem.

Vis bellando Alij, tu tantum bella mouendo
Cosme fugas hostes, regnaq; uictor habes.

Ad eundem.

Hostes ut uincant Alijs bellare necesse est.
At tibi Cosme uni satis est indicere bellum.

Ad eundem.

Arma parant Alij, Classes atq; agmina cogant
Vt uincas satis est uincere uelle, tibi.

Ad Eundem

Qui uenit, uidit, uicit tibi maxime Cosme
Impar, qui solo nomine uincis, erit.

782

Ciuibus egregijs hęc aurea porta lucat
In qua sic dictat nobilitatis honor.
Hanc urbem decus imperij peneeale tutetis
Que tetra prauor colla ferire solet.
Maioris balee rabies erat improba multum
Illa quid hęc posset uictag sensit ebus.
Annis mille decem centum cum quinque peractis
Ex quo concepit Virgo Maria Deum.
Pisanus populus uictor prostrauit ultrang
Hisg facit Strages ingeminata fidem.

Diligite iustitiam qui iudicatis terram.

In questa, che s'appella porta d'oro.
È s'apre à' ualorosi cittadini,
Così l'honor di nobiltate detta,
Esser questa Città pensate fuore
Dell'Imperio la gloria generale.
Che i Colli empij de' Rei funendo taglia
Era Maiora più rabbiosa, e fera,
Che tosse groua; e pur battuta e uinta.
Con chiusa sentio di Pisa l'Armi:
Nel mille cinquecento dieci, e cinque
Poi che Colei, che tu Vergine, e Madre
Ne diede il Re dell'Vniuerso al Mondo.
Il popolo Pisan l'una, e l'altra Isola
Gittò per terra uincitore, e larga.
Fede la rotta raddoppiata fauore.
Sopra ogni cosa la ragione amate
Voi, che'l Mondo, e le genti giudicate.

Florentia loquit.

Incolumem, salvumq; meum mihi reddito tandem
Roma Ducem: Dominum iam mihi mitte meum:
Sat tibi Joannes, magni decora ampla Leonis
Qui referet Medica sat tibi gente Pius.

De Cosmo Medice Florentię, et Senar. Duce.

Cum Buscum magnę linquentem moenia Rorę
Vidisset flavo Tybris ab amne Ducem,
Flevit et ò dixit; Regum Rex optime siste;
Siste hęc sunt sceptris culmina digna tuis

De Illmo Principe, et Card.

Cardinale Joanne Medice.

Cum Medicem septem mirantem culmina Tybris
Spectasset, nascens ora Leonis ait:
Regna vides olim manibus subiecta tuor
Atq olim manibus subjicienda tuis.

Antonio Beniveni

ANTONI qui tot Proavos, clarumq; parentem
Nec minus ingenio, quam bonitate refers.

Jampridem nisi te magno complector amore:
Ai tecum semper diuam, obeamq; libens.
Invisus Phebo, ac DAMNIN, DAMYCMq perosus
Inteream, nec me quęso, CYRINTVS amet.
Te dilectum cur ergo, et te unicè amantem
Non uisis, eam se fregerit ipse calor!
Non spretes solitum tenueis contemnis amicos
An uero sordent cura beata tibi?
Cura beata. Alijs sordent tibi? si tibi cura
Sordida sunt., ualeant sordida cura tibi.

135

LAVRENTIO LENTIO.

INFICIVNT nobis iampridem tempora cani,
Debilitatq; graues tarda senecta pede.
Lustra nouem clausit, totidem cum mensibus, anni
Iam mihi, et incipiunt ocyus ire dies.
Me tamen (ut quondam iuuenem) delectat amare:
Imò iuuat iam me præter amare, nihil.
Sit fas tam castis ignes, tam sancta referre
Officia: an pudeat dicere uera senem?
Si unq; dilecti decedunt pectore uultus
A nostro nunq; pectore Lesbius abest.
Et quamuis de alijs longinquus dicat amoris,
Præsentem semper mi facit ipsa Venus.
Illum clara dies: illum nox atra, sopitis
Sidcribus, nobis semper amica refert.
Cum brumali [illegible] tempore fr[illegible]
[illegible], et cum syrius [illegible].
[illegible] etiam [illegible] aquora, mensis
[illegible] mobilitate feror.
Et [illegible] cura gelu, semp[illegible] friani,
[illegible] ordine regna [illegible] pere.

189

Q ua Rodanus, qua lenis Arar, qua segnis Arar
Perfundit campos Gallia culta tuos.
Nec me tunc uentis leuiore aut cegra moratur,
Aut tardat celeres pigra senecta gradus.
Quamq; (si uerum liceat dixisse) nec undas
Nec terras opus est transilijsse mihi.
Quocunq; aspicio: quocunq; incedere pergo:
Quicquid ago: quouis tempore; quouis loco:
Aut loquar: aut taceam: seu lux: seu sidera fulg:
Sive calor: sive tellus: frigore sive riget:
Mihi oculis semper cara obuersatur imago,
Si quid uero credere uera licet,
Et uideo, aut certe uideor bene blanre uidere,
Et longum amplexu collo quod figit frui.
Tanne refluens animo, quæ sic mansere recepta,
Mens mihi, ut nullo tempore dilabitur?
Tu puer ingenium forma, formam equiparares
Moribus, et nulla mente secundus eras.
Quæ tam inaudita deorum in te facta impia cernam,
Ut te a longo uix potuerim oculo?

Et nimij quoties accusabare laboris,
Nullum unq; aiebas discere posse satis.
Ipse ego iudicium tantum tam mollibus annis
Miratus simul, et talia, toeq; bona,
Quantum nemo potest acie comprendere meneis
Ardebam, notus, carus et esse tibi.
Sed quia non mea me tenuis fortuna iacebat,
Sola fides: solus spem faciebat amor.
Quæ prius non parua fuit, mihi cura colendi
Creuit in immensum pulcher Apollo tui.
O quoties leges, nodosaq; iura perosus,
Turgiaq; insani litigiosa fori,
E manibus, nec non tota de mente, libellos
Abieci; incusans sorrida iussa patris.
Diuitias Alijs, et nomina magna liberter
Linquebam, paruo sat lare, diue, ego.
Musarum syluæ, Musarum flumina, sola
Musarum poterant antra placere mihi:
Quæq; Alij ludis, festis uel sumbus, ipse
Doctrina studijs tempora cuncta dabam.

Sæpe hyeme in media, mediis sæpe æstate, orta
Reperit insomnem pervigilemq; diem ..
Tunc etiam incepi, quamvis male sanus haberer,
Iungere materno patria verba sono:
Non adeo ut nostros ignes curasq; levarem,
Et peterem auxilium, præsidiumq; malis.
Nam mala quis curasq; vocet, querasq; levare,
Queis mage nil carum est, queis mage dulce nihil;
Sed pueri ut laudes dilecti, atq; oris amati,
Et Tuscis possem tollere ad astra modis.
Et memini Dantis magni, cultiq; Petrarcæ
Cum legerem numeros obstipuisse dies.
Nec præclara satis divini carmina Bembi,
Mirari, aut pictam concelebrare satis.
Arcadiæ Pastorum etiam lususq; jocosq;
Carminaq; et docti sic placuere sales,
Post illa ut longe sermonis cura latini,
Nempe minor nobis inferiorq; foret,
Cunctus ut vulgi lingua, fabulaq; loquella
Dextri ego externum querere velle locus.

Vt qꝫ uides calamo inculto, pinguiqꝫ minerua
Scribebam, si qui scribere iussus eram.
Et quamꝫ octonus mihi terruix curreret annus,
Exierat uulgi nomen in ora meum:
Et spem non nullam de me uenientibus annis
Trahueram, quam post diripuere Noti.
His ego confisus sperabam conforе rebus,
Quandoque ut fierem dignus amore tuo.
Nec mea fides animi studiumꝫ fefellit:
Irrita, nec uoluit tam pia uota Deus.
Nam tua me bonitas, nec una laudata, nec una
Sat laudanda, ultrò cepit amare suum.
Et mihi præsentia quæ debent omnia amico,
Sponte sua largè detulit officia.
Tunc ego felici contingere uertice cælum:
Ipsis cælitibus, nec minor esse Deis.
Et modo illa illæsam illæsam concordi fœdere uitam
Semper, ut fratres, uixerimus animæ:
Aeternis si quid placuisset, protinus ambo
Quærebant: unus semper utrique labor.

Quippe eadem semper nobis ingrata duobus,
Atq; eadem nobis grata duobus erant:
Mirari ut nullus non secum: scire nec ullus
Iam posset, maior utrius esset Amor,
Ibas, ibam: stabam, stabas, denicq; semper
Alterius in alterius commoda respicere.
Certe ego te Procer Romana, Palatia et ampla
Deserui magni non semel arua Tybris:
Ipse tuis rebus cunctis, sociisq; relictis
Adstatus barebas usq;, & ubiq; mecum.
Telsina disiunxit donec nos: Telsina docta:
Telsina, quam patria est, uel mihi cara magis.
Si quid enim rerum Naturæ si scio quidem
Diuinum, id totum Telsina me docuit.
Ferrea Bucca illic, aurum, fundensq; smaragdos,
Illi ego si, quid sum, debeo, si quid ero.
Illic Fabritius Garsoniæ gloria gentis,
Iam clare, nec non altera spes Patriæ.
Post etiam Palauij preclaram pergis ad vrbem,
Quo socius, quæ te prosequor usque comes,

A tq; ibi complures una feliciter annos
Egimus, et nunq; non meminisse iuuat,
R ursus ad exiqui (longo post tempore) Reni
Flumina te, rursus me comitante, refers
I nde ubi consultum iuris fecere periti,
Et posita est capiti laurea digna tuo:
T rancorum ad Regem (sic mandat auunculus ipse)
Arripis, e morbo uix bene sanus iter,
& te tecum nostri bona pars Batista Alemannus
Discedit, quo non alter amabilior,
Q uandoquidem egregium, uerbis rebusq; parerem,
Non minus ingenio, quam probitate refert,
T unc ego, quę tulerim sine te dulcissime Lenti,
Vnus qui fueras portus, et aura misi:
V ulnera ne reficem uix dum coeuntia, praestat
Ignorare tibi, quam retulisse misi:
Q uod nisi Strozza meus rebus iuuisset in arctis,
Qui uere post te solus amicus erat,
T ristia me longe cepissent taedia uitae
Qua Phaeton tinxit fulmine adustus aquas.

Ille mihi assistens te docte, ac care Busine
Testor, opem semper, consiliumq; dabat.
Ille mihi in Patriam, quo rursus foret uocabat,
Post multa, & magna incommoda passa iter.
Quo me languentem morbo curisq; grauatum,
Perduxit mira sedulitate comes.
Hic me quæ tandem Fortuna exceperit, unus
Quandoquidem scripsi singula quæq; tibi,
Pernosti, tentasq; mones me fraude petitum,
Insidias caueam, perfidiamq; feram
Parui ego, totumq; uni tibi debeo COSME.
Quòd sum, quod spero saluus, & incolumis:
Ponte mea siquidem Patria semotus ab Vrbe,
Exilium læto pectore dulce sequens.
Quod mihi nascenti tribuerunt sydera, syluis
Vmbrosis lentus rura beata colo.
Et procul à uulgo solis inglorius aruis,
Fælix iam longo tempore uiuo mihi:
Nam licet assiduis nunc hinc, nunc urbibus illinc
Appetar, innumeris afficiarq; dolis.

Non modo non moueor quicq̃: tantaq̃ quiete
Deturbor, sed eam cõger amare magis:
Atq̃ utinam meritas liuenti pectore pœnas,
Non tam sepe mihi supplicium maq̃ darent.
Nostra etenim nimio dum plus ludibria querunt,
Et ficta impingunt crimina mille mihi:
Turpiaq̃ obscœnis, & me lacerantia uerbis,
Postibus affigunt carmina, quaq̃ die,
Et uel Grammatici Puerosq̃ elementa docentes,
Iam sibi contra me, cuncta licere putent:
Si non tantum uulgo ridentur ubique,
Fabula, sed fiunt ludibriumq̃ bonis.
Et me quòd tantis oppugnent molibus unum,
Efficiunt, mihi ne nihil esse putem.
O miseri: o male cauti: Insontes ledere nos et?
Sanguine oppressos sublevat ipse Deus.
An tantum effacinus, nec gloria tanta, paterni
Eloquium, & Thuscas non renouisse deas?
At uel Bembum, quo nec melior, nec doctior alter
Extit, integra percoluisse fide?

Sed quid ego ingrata hæc, prorsus indigna, diu iam,
conqueror, oblitus, dissimilisq; mei?
Vnius quisq; suos mores, sua quisq; sequatur
gaudia, non omnes omnia quippe iuuant.
Illi ne cessent aliorum incommoda uelle,
& bona non alteri, quam sua damna queri.
Vrbanos Alij melius sectentur honores,
Sudorumq; petant præmia, diuitias.
Nos nostros reducamus agros, quibus exulat omnis
Inuidia, atq; omnis stat procul ambitio.
Et Charites, et blanda Venus; Bacchusq; Ceresq;,
Faunique & Satyri, Capripedesq; Dei
(Dum Nymphæ uel serta legunt, uel carmina dicut,
Aut celebrat castas casta Diana choros,
Tunc circum, et teretes suras tremulasq; papillas
Miranles laudant, candidulosq; pedes.
Ludunt lasciui per pabula læta iuuenci:
Affundent simi mollia prata greges.
Discurrunt fereri non longe a matribus hædi:
Non procul a fœta candida balat ouis.

Pastores ipse sabfrondibus arboris altæ,
Corpora securo fessa sopore leuant:
Dum Volucres liquidas modulantur carmina noctes.
Dum strepit aura leui dum cadit unda sono.
Ipse ego Naturæ studio, cœlique relicto,
Rebus post sabitis tempus in omne meis,
Nil aliud studeo, curaq; omniq; labore,
Nil aliud nocteu molior, atq; die,
Quam si mandatum rectè decurrere munus,
Florentinæ consulere historiæ,
Quòd si fata meos, uel rerum oppresserit ordo
Conatus, fuerit uel uoluisse satis.
Nec tamen interdum, nec longa indagine fessos,
Aut nimio pressos pondere, linquat onus,
Non ueterem flammam & priscum cantamus amorem
Quo maior, nec quo sanctior ullus erit.
Namque (fatebor enim) me certè non modo, non dum
Tæduit Ausoniæ, penitusq; Lyræ,
Deridet sed plus augendæ illius amorem:
Ornandæ studium, consiliumq; probo.

A ut caras petimus syluas, iocundaq; tempe,
qua iuga Sanari montis opaca uirent
ic, ubi te primum conspexerimus: sic, ubi primum
Tercussum est tantæ fœdus amicitiæ:
V el qua frondentes ramis in gentibus Vlmi
Spargunt Fesulco uertice ad astra comas:
M urmure, quę leni perflatæ, & suauibus auris,
spirant assiduo frigora blanda die.
C uo tecum immensi spectantem sydera mundi,
Et quibus cœligenæ signa, cadantq; micent,
O lim me tecum memini traducere soles,
Donec ab Hesperio surgeret arce Venus.
E t totas etiam memini traducere noctes,
Donec ab Eois clara rediret aquis.
I sto sed non dum crudelis tempore miles
Et plasq; Gothi Barbara turba manu,
S yluarum, Nemorumq; altos spoliarat Sonores,
Efferaq; equarant, tecta relicta, solo.
C um te uix puerum patrijs pro mœnibus Vrbem.
Tutari, atq; hostes cernibus impetere,

Vidi ego gaudisq; tua uirtute, sequebar
longius audaci castra inimica pede.
Quineciam uenit in mentem, quę dixerat olim,
Presaga, & ductu mens mea Phœbe tuo,
& uentura tibi, cuncta euenisse, nec hilum
Frustrata est sensus Pyeria certa meos,
Atq; adeo ut nequeam, temere quod carmine nostro
Promisi, iuuenis facta referre senex.
Nam quis tot meritis, tot quis uirtutibus æquus.
Esse queat? laudes quis ue referre pares?
Hęc mihi, uti cælo depellunt nubila Venti,
Discutiunt toto pectore tristitias,
Vt nec præsentis uitæ fastidia, nec me,
Venturæ moueant proxima damna necis.
Sat uideor uixisse diu, nec totus obibo
Maior enim tecum est pars, meliorq; mei
Quare nec lacrymas dulces mihi fundite Amici,
Et rude in inculto marmore carmen sicet:
Vatis hic situs est, laurum qui sęper amauit
Et si quid faciat nunc quoq;, quæris amat;